

ŞASE! SCÂRȚ - UMOR ŞASE!

ÎNDRĂGOSTIȚI LA VÂRSTA A TREIA!

(cronica de şedinţă festivă a Asociaţiei Umoriştilor „Al. O. Teodoreanu” -
sâmbătă, 06 iunie 2026, Palatul Braunstein)

PROGRAM:

1. **Constantin IURAŞCU - TATAIA** - *personajul zâmbetului cu sens* - prezintă Vasile Vajoga şi Daniel Bratu
2. **Lansarea volumelor SIMEZE** (autor Vasile Vajoga), **ŞAPCA LUI BÂLICI** (autor Daniel Bratu) şi a **Revistei SCÂRȚ nr. 32 serie nouă/166 serie veche** – mai/2026 - prezintă Liviu Apetroaie, Gheorghe Bălci, Daniel Bratu
3. **FESTIVITATEA DE PREMIERE** - premierea laureaţilor SCÂRȚ – UMOR ediţia a VI-a, în memoriam „Constantin Iuraşcu - TATAIA”
4. **CÂNTEC DE INIMĂ-N VERS** - recital folk Cezar POPESCU
5. **SĂ RÂDEM CU ŞTAIF!** - spectacol de caricatură comentată - Costel PĂTRĂŞCAN
6. **VARA LA ORAŞ** - recital literar- muzical oferit de membrii Asociaţiei Umoriştilor Al. O. Teodoreanu şi simpatizanţi

REALIZARE:

ANICA ANDREI-FRASCHINI

**LA MOTEL
BUCIUM, ÎN
BURICUL
TÂRGULUI ŞI PE
„DEALUL CU
SPÎNI”**

Grea asumare a mai dat peste mine... Mă întreb din nou: „Cine m-o fi pus să plec fără umbrelă?”, „Cine m-o fi pus să mă mărit?”... Pardon, să fac cronicile... „*Past me*” o fi avut o idee creată. „*Present me*” s-a legat la cap.

Pe măsură ce cunosc mai îndeaproape acest „clan” al umoriştilor, se înfiinţează o auto-exigenţă de n-am aer. Posed doar pretenţii de la minee... Şi, de parcă n-ar fi destul, mai am şi emoţii, cam aceleaşi pe care le-am încercat la Chicerea, pe „dealul cu Spîni”, mai precis, pe „terasa cu dor”. Pentru că aceşti umorişti reprezintă „*la crème de la crème*” în materie de inteligenţă şi cultură şi e lucru pe deplin dovedit că tocmai cei bine

blindați intelectual își pun întruna la bătaie mințile lor agere, pentru a produce umor și a se distra copios, când gustă poantele bune, ale altora.

Ei bine, la categoria grea a „găștii” care se adună național, la festivalurile de literatură și caricatură umoristică, e vorba de un har aparte și inspirație maximă, de multe ori ad-hoc! O reverență elegantă, către toate aceste doamne și toți acești domni, din partea „domniței” de mine, aflată în degradare liberă.

A fost al treilea festival la care am participat... Încet-încet, am mai reușit să leg un nume și o imagine din revista „Scârț”, de un umorist în carne și oase, apoi alt nume cu imaginea respectivă, de altă persoană tridimensională... de-am ajuns să identific abia 7-8... Iertare!

Cum mă știu pe de rost un om liber și cu simțul umorului, slavă Domnului, îmi voi permite să aștern, la modul cel mai tranșant și sincer, exact părerile pe care le am, nu de altceva, ci doar pentru faptul că, în cazul în care va citi cineva această cronică timidă, să pot spera că acel „cineva” are mult mai mult simț al umorului decât mine.

Pentru început, voi sublinia cu mult Underline că tocmai ce am intrat în cea mai fascinantă lume, cea a creatorilor de literatură umoristică și caricatură.

E deja duminică, 7 iunie, am dormit puțin, iar la Motel Bucium se petrec aranjamente de „rămas bun”. Sabino a plecat cu Duster-ul într-acolo, poate are cineva nevoie să fie condus la gară sau la aeroport. Conduce bine, să știți!

Nu reușesc să mă desprind de senzațiile baleiate de simțurile cu care m-a blagoslovit natura și care, deocamdată, par să se afle la un nivel de acuitate acceptabil, care să-mi fi permis ca, timp de o zi și jumătate, să văd, să aud, să gust, să miros, să ating, cu alte cuvinte să mă scald, să amețesc, să mă extaziez, să mă pierd în ceea ce a însemnat - pentru subiectiva de mine - a șasea ediție a Festivalului - Concurs de literatură umoristică „Scârț-Umor”. Cu toate impresiile foarte calde încă, mă „arunc” într-un fel de cronică de festival, în stilul „smuls”, ce nu mă caracterizează.

De obicei, sunt tentată să mai las la decantat, chiar și la macerat, gândurile adunate, însă acum acestea pocnesc rând pe rând și dau pe dinafară, ca floricelele de porumb.

Totul a început cu serata de vineri, 5 iunie, la Motel Bucium. O deschidere de cea mai asortată și amplă coloratură, a festivalului. Deja, amplasarea locației este specială, în zona împădurită a colinei Bucium. Motelul de demult a fost modernizat după 2005 și arată foarte bine. Treizeci și doi de invitați din țară au fost cazați acolo și, din cât am reușit să întreb - pentru că nu m-am lăsat - am aflat că le-a plăcut maxim.

La seara cu cina festivă de vineri, am admirat naturalețea, relaxarea și entuziasmul participanților, momentele artistice, diversitatea bucatelor servite ca bufet suedez, plus secvența fastuoasă de aducere, prezentare și porționare a unor curcani și jamboane ieșite direct de la frigare, împreună cu o serie de garnituri copioase și fel de fel de salături din grădina ursului și murături. Așa ceva n-am mai văzut! Adevărat festin! S-a cântat pe muzica lui Daniel - cu Daniel și chitara lui fermecată la microfon, a lui Cristi - cu Cristi și chitara lui în curs de evoluție grandioasă, apoi a finuței, zglobeiei și prietenoasei interprete Daniela - cu chitara lui Daniel, a lui Eugen-Paul, cu vocea de bariton a lui Elvis și orchestrația pe telefon, s-a dansat pe toate ritmurile! A fost concurs de creații umoristice compuse pe loc, s-au acordat premii în butelcuțe de țarie veche de 3, 5 și 7 ani!

Condeiuul meu este subțirel tare... Doar cine participă la astfel de întâlniri poate ști ce se petrece acolo, cât de plin de savoare este fiecare moment. Pe holul etajului la care se află sala de restaurant care a găzduit

petrecerea, au fost expuse lucrări fotografice ale Laurei Lungescu și caricaturi - cu precădere portrete de VIP-uri - ale lui Marian Avramescu. Excelente lucrări, felicitări calde! Nu știu când s-a terminat serata, căci noi, sora și cumnatul meu, soțiorul meu și cu mine, aveam drum lung până acasă și am plecat la un moment dat, destul de târziu, cu Sabino la volan, purtând țațoș, pe umeri, cel mai viu colorat sacou al costumului primit în dar de la Daniela!

Din fericire, ședința de sâmbătă, începând cu ora 11, de la Palatul Braunstein, fiind continuu, dublu și profesional înregistrată audio-video, va putea fi urmărită de oricine va dori, pe YouTube (TeleMoldova Plus) și Fb (Vârlan Ioan). Sala a fost complet ocupată, în fața celor prezenți evoluând personalități cu adevărat marcante, spuma umoriștilor din țară, cu niște absențe, totuși... A fost și dom' primar al Iașiului, Mihai Chirica, a luat cuvântul în deschidere, l-am prins doar când a plecat, pentru că am întârziat - din pricini imposibil de gestionat - exact cu cât a vorbit dumnealui.

Acum, îmi vine să-i întreb pe Daniel și pe Sanda, pe Vasile Vajoga și pe Daria, pe Ioan Toderășcu și pe alți câțiva, dacă au domniile lor posibilitatea să compare festivalurile la care se tot duc, prin țară. Fiecare an al lor, calendaristic, este plin de întâlniri, în diverse locații, cu aceeași „gașcă” superbisimă - bine, bine, se strecoară și un +/-, orice-ar fi - iar din câte postări reușesc eu să văd pe Fb, se pare că organizatorii, capii capilor, împreună cu ceva colaboratori de nădejde, se întrec, muncesc și se ambiționează într-atât, încât să aibă de toate, până peste măsură, în ce privește locațiile, activitățile și furnitura

necesară grupului și mișcărilor planificate. Zic acum: „Jos, pălăria!”, „Chapeau bas !”, pălăria și nu șapca, întrucât „șapca lui Bălci” a trecut deja prin inimaginabile aventuri, până a devenit titlu de carte semnată de Daniel.

Da, în cadrul ședinței festive de la Braunstein, a avut loc o dublă lansare de carte: volumul de versuri al președintelui de onoare al Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Păstorel și director al revistei lunare „Scârț”, Vasile Vajoga, volum intitulat „Simeze - Tablouri din cuvinte”, și cartea de cronici ale președintelui asociației și redactorșef al revistei, Daniel Bratu, intitulată... „Șapca lui Bălci”. S-a lansat, de asemenea, numărul de mai, al revistei „Scârț”, al 32-lea din seria nouă, al 166-lea de la începuturi.

În cadrul ședinței de gală, a avut loc festivitatea de premiere a laureaților concursului de literatură umoristică SCÂRȚ-UMOR, ediția a VI-a, în memoriam „Constantin Iurașcu – TATAIA”. Rând pe rând, au primit diplome, și-au prezentat creațiile și au stârnit valuri de hohote toți cei prezentați în clasament, în numărul anterior al revistei, precum și o mare parte a celorlalți invitați, din lumea lor, a epigramiștilor...

Am beneficiat de recitalul folk al mult iubitului Cezar Popescu, iar un alt moment aparte a fost susținut de inegalabilul Costel Pătrașcan, cu al său spectacol de caricatură comentată. O demonstrație remarcabilă, captivantă, de spirit, inteligență, informație și talent grafic, care a stârnit râsul, dar și reflecția!

În buricul târgului, la sala Cupola de la Palatul Braunstein, când s-a ajuns la depășirea orei planificate și contractate - festivitatea a început la ora 11 și se făcuseră deja orele 14h30 trecute - d-na directoare a Muzeului Municipal „Regina Maria”, Aurica Ichim, a declarat că manifestarea merita pe deplin acordul său, privind prelungirea. Să nu ratați cumva înregistrările audio-video cu tot ce s-a petrecut la ședința festivă! Cuvintele mele nu ar reuși niciodată să redea atmosfera, autenticitatea, hazul, ținuta, „ciupiturile” între excelenții umoriști și nici măcar unduirea aerului condiționat, care ne-a făcut pe unii dintre noi să ne tot schimbăm locul...

Grație amabilității sale, la petrecerea de pomină care a avut loc pe „Dealul cu Spînu”, am intrat în posesia unui volum de versuri cu dedicație, al polivalentului artist cu spirit renașcentist, Vasile Vajoga. Știindu-l deja valoros în lirică, așa cum, de altfel, este și în creația epigramatică, dar și în magie, m-am delectat prin paginile „Simezelor”, pe a căror copertă tronează lucrări de artă plastică ale domniei sale. Prolific talent! Felicitări cu miile și aplauze!

În ce privește „Șapca lui Bălci”, povestea e lungă. Abia aștept să țin în mâini cartea lui Daniel! Îi citesc cronicile de după evenimente, pe care le publică pe Fb, și mă uimesc de fiecare dată de câtă inspirație și trăire poate avea unicul Leobard al tuturor timpurilor, câtă expresivitate, dar și ce contorsionism printre vocabule, în stilul lui, doar al lui!

Așadar, mesele de după-amiază și de seară, intens pigmentate cu momente umoristice, cântări și dansări, poze și filmări, s-au petrecut la reședința

Spînu, pe dealul „cu O.dor” și cu o priveliște de basm, de la Chicerea. Familia doctorului avocat Oleg Spînu s-a dedicat pregătirii unei întâlniri de zile mari, cu vreo cincizeci de persoane. Lili a trebăluit cu o lună înainte, pe-afară și înăuntru, ca să fie totul așa cum a dorit ea. Sanda a făurit cu mânuțele ei dibace, nici mai mult, nici mai puțin de două sute de sarmale ca la mama acasă... Am avut și supă cu tăiței de casă, și fel de fel de platouri asortate... Dacă le-aș numi aici, m-ar lua pofta! Așadar, nu le mai pomenesc. Toate au fost stropite cu fel de fel de băuturi și, și! Daria s-a întrecut pe sine, confecționând cu artă, trei torturi cum nu s-au mai văzut. Sabino a oferit șampania devenită proverbială, *comme d'habitude*. Familia

Spînu, plus gospodine din „gașca umoristică” s-au rotit ca albinuțele, sub coordonarea maestrului de ceremonii, mai-marele Oleg. Eficientă echipă!

Ne-au încântat focurile de artificii! Iar la plecare, după multe ore, o ploaie zdravănă l-a făcut pe Sabino să exclaim: „*Festival pluvieux, festival heureux !*”, parafrazănd expresia franceză „*Mariage pluvieux, mariage heureux !*” Noi o știm pe-a noastră: „Plouă-n mai, ai mălai!” Fiind început de iunie, exact când aveam rezervare cu sora mea, Geli, la Eforie Nord, voi spune:

Am anulat sejurul de la mare
Și ne-a plouat la Chicerea-n cărare!

După cântări și multe epigrame,
Caricaturi, portrete puse-n rame,
După mai multe feluri de bucate,
Frumos, pe vreo cinci mese aranjate,

După *exchange* de cărți cu dedicații,
Și-ntreceri ferme, în ad-hoc creații,
Îmbrățișări și foc de artificii,
Și câte și mai câte „en” delicii,

Ne-am bălăcit în peisajul tandru
Și, neavând costume de scafandru,
Am luat pe pantaloni, dar și pe piele
Frânturi din peisajul țării mele!

Iar dorul meu tot crește și se suie
Spre Chicerea, la deal, pe cărăruie!

Cu tot dragul - în creștere, și el - cu toate
urările de bine și frumos,
Anica/ Nușa voastră

**Festivalul Național „ETERNA
EPIGRAMĂ”, Cluj-Napoca, 26 - 28
iunie 2026
Secțiunea EPIGRAMĂ**

Tema: „VICII”

DANIEL BRATU

VICIUL CARIERISTULUI

Grija lui de viitor
Mișcă șefii, la serviciu -
La cheremul dumnealor
Și-ar mai pune-un orificiu.

CONCURENT FĂRĂ VICIU

Are-așa de mare har,
Nu-l atinge niciun viciu
Și-ar fi primu-ntruna, dar
Concurează... la ospiciu.

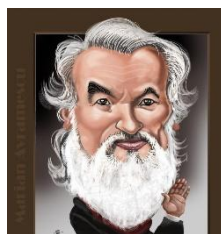
DEPENDINȚĂ ȘI VICIU

Stau la soacră-n dependență
Și nu-i zic deloc ce-aș vrea
Să-i urez, cu elocință.
Cum să spun... depind de ea.

VICIU DE NEACCEPTAT

La el, ce-i prietenul tău,
Nu droguri, tutun, nici amocul -
Din vicii, nimic nu-i mai rău
Ca viciul că-l bate norocul.

VASILE VAJOGA

DICERE DE VITIIS

El, Marțial, ajuns statuie
În Roma plină de delicii,
A prefăcut, rostind în U.E.
Dictonu-n „veni, vidi, vicii!”

(RE)SURSĂ BUGETARĂ

Gândind că face țării un serviciu,
Guvernul taxă a impus pe viciu;
Deși era corect ca-n România
Să se taxeze-n primul rând prostia.

**REGRETUL VĂDUVEI
LA CATAFALCUL SOȚULUI**

Nici n-a fumat, nici n-a băut,
Nici la muieri n-a mers defel,
Că, de știam de la-nceput,
Nu mă mai măritam cu el...

VICIOASA

A tras pe nas, în piept, a dat pe gât,
Având un arsenal întreg de vicii
Și e firesc să aibă, întrucât,
Dotată-i și cu alte orificii!

DE „HOT” MĂ ȘTIE LUMEA

Vecina-n zori de zi m-a acuzat,
Că astă-noapte i-am furat ardei,
În schimb eu pot să jur că n-am luat,
Doar c-am fugit cu... „gogoșarii” ei.

STUPEFACTIE

Așa precum s-a dovedit
M-am însurat și-am pățimit,
Că n-am văzut, de când sunt eu,
Să bea nevasta-n locul meu!

AH, BĂRBAȚII!

Privirea-ncearcă să mi-o soarbă,
Da-n satul meu cuprins de bezne,
Eu îi iubesc pe cei cu barbă,
Cu ciocul mic și joc de glezne.

UNUI CONFRATE, FUMĂTOR
ÎNVETERAT

Fiind fumător, e cuprins ca de drame
Când n-are tutun, din păcate,
Că, până și poantele-i din epigrame
Ajuns-au să fie fumate!

Ai învins? Continuă! Ai pierdut? Continuă!

CONSTANTIN MOLDOVAN

UMOR LA PALAT!

Am ajuns în Iași, la Motelul „Bucium”, cu autoturismul familiei Cotul din Șanț-BN (Grigore, Adela și Cristi), Grig dovedindu-se a fi un conducător auto absolut impecabil. După ce ne-am cazat în confortabilele camere pregătite pentru noi, am făcut o scurtă trecere în revistă a complexului hotelier situat într-o zonă verde, cu mulți copaci și ne-am declarat îndrăgostiți, imediat, de farmecul acestui loc de poveste.

Coleg de cameră - în lipsa bunului meu prieten Florin Rotaru din Buzău - mi-a fost un alt prieten drag, cunoscutul și extrem de apreciatul caricaturist Costel Pătrășcan din Brăila, om de mare valoare și de mare bun simț, genul de persoană alături de care ți-ai dori să pornești, oricând, pe întortocheatele cărări ale vieții pentru a încerca să vindec, prin zâmbet, durerile lumii.

La cină ne-am salutat cu toți colegii prezenți (unii însoțiți, alții nu!), cu organizatorii și cu artiștii sosiți să întrețină atmosfera, printre aceștia numărându-se și talentatul Eugen-Paul Popa. Concursul ad-hoc de epigramă, cu tema „Bucium”, a fost câștigat de Ștefan Ciocianu din Cluj Napoca, urmat de Valentin David din Orăștie, de Mihai Lungescu din Târgu Jiu și de Dan Norea din Constanța.

Despre festinul culinar ce a urmat nu voi face vorbire, ci voi spune doar că am avut parte de o seară memorabilă, iar noaptea ce i-a urmat a fost prea scurtă

pentru eliminarea plăcutei oboseli acumulate.

Sâmbătă dimineața, după micul dejun, ne-am deplasat, cu autocarul, până la... Releu, loc de unde „Orașul celor șapte coline” poate fi admirat de la mare înălțime, beneficiind și aici, dar și pe traseu, de informații prețioase livrate de către doamna Felicia Popescu care ne-a asigurat ghidajul. După tradiționala poză de grup am plecat către Palatul Braunstein (zona Piața Unirii), acolo unde urma să se desfășoare premiarea laureaților celei de a VI-a ediții a Festivalului Internațional de Literatură Umoristică „Scârț Umor” - în memoriam Constantin Iurașcu-Tataia.

Festivitatea a început cu intervenția domnului Mihai Chirică, primarul municipiului Iași - care a transmis salutul său publicului prezent - și a continuat cu evocarea lui Constantin Iurașcu-Tataia, „personajul zâmbetului cu sens”, cei care s-au achitat cu emoție de această sarcină fiind amfitrionii Daniel Bratu și Vasile Vajoga.

S-a trecut, apoi, la acordarea premiilor celor două secțiuni: poezie și epigramă... Nu mai amintesc numele premianților, acestea fiind ușor de găsit pe site-ul Uniunii Epigramiștilor din România în cadrul secțiunii „Rezultate la concursuri”, alături de creațiile dumnealor.

Cu prilejul decernării premiilor am asistat și la două lansări de carte („Simeze” - autor Vasile Vajoga și „Șapca lui Bâlici” - autor Daniel Bratu), precum și la prezentarea revistei „Scârț”, nr. 32 serie nouă/166 serie veche, din luna mai 2026.

Evenimentul de la Palat a fost presărat și cu momente artistice care au încântat asistența: Cezar Popescu și Daniel Bratu - muzică folk, Petronela Pânzariu - muzică populară și - în limita timpului disponibil - cu intervenții ale membrilor și

simpatizanților Asociației Umoriștilor „Al. O. TEODOREANU” din Iași.

De un mare succes la public s-a bucurat spectacolul de caricatură comentată („Să râdem cu ștaif!”) al lui Costel Pătrășcan, zâmbetele și hohotele de râs continuând și după încheierea acestuia. De asemenea, cei prezenți au putut admira, pe toată durata manifestării, expoziția de grafică a cunoscutului artist prahovean Marian Avramescu și pe cea de fotografie a doamnei profesor Laura Lungescu din Târgu Jiu.

După acest adevărat maraton cultural a urmat deplasarea invitaților la proprietatea familiei Spînu - Oleg și Lili - din localitatea Chicerea („Dealul cu Spîni” - „Terasa O. Dorului”), acolo unde au avut loc - așa cum se spune - felicitările, masa și dansul.

Au fost de toate: bucate și băuturi alese, concurs ad-hoc de epigramă (câștigător fiind domnul profesor Janet Nică din Ostroveni - DJ, urmat de Nicolae Bunduri din Brașov, prin intermediul lui Gheorghe Bălci din Chișinău și de Mihai Lungescu din Târgu Jiu, în timp ce premiul special oferit de Oleg Spînu i-a revenit lui Ioan Toderașcu din Costești - VS), de muzică bună (Daniela Agache, Petronela Alexa-Prisăcaru, Cristi Amarandei...), dans, dueluri epigramatice, totul culminând cu un spectaculos foc de artificii apreciat la maxim de către cei prezenți. O încheiere cum nu se putea mai reușită a unei zile pline de surprize plăcute, cu oameni faini în preajmă și cu o vreme care s-a încăpățânat să țină cu organizatorii, de fapt cu noi toți.

Duminică ne-am trezit cu greu, cei mai mulți dintre noi, micul dejun fiind urmat de discuții pe marginea întâmplărilor la care fuseserăm martori, apoi de îmbrățișări și strângeri de mână care să ne ajungă până la următoarea întâlnire. Daniel Bratu, Sanda Nicucie, Vasile

Vajoga, Daria Dumescu, Oleg și Lili Spînu - precum și toți cei care i-au sprijinit în organizarea acestui minunat Festival - merită, din plin, aprecierile și mulțumirile noastre.

Totul a fost la superlativ, iar faptul că am plecat cu dorința, mărturisită, de a reveni face ca vina pentru această stare emoțională să le aparțină. Pentru că, așa cum spune un citat al cărui autor nu-mi este cunoscut, „dacă totul a ieșit bine, înseamnă că ai greșit undeva”... Auguri!

Până săptămâna viitoare vă doresc să fiți iubiți, iubind!

(Monitorul de Suceava, joi, 11 iunie 2026)

ASOCIAȚIA UMORIȘTILOR „AL. O. TEODOREANU” – Iași

Palatul BRAUNSTEIN
Secție a Muzeului Municipal „Regina Maria”
Sâmbătă, 06 Iunie 2026, ora 11:00

FESTIVALUL DE LITERATURĂ UMORISTICĂ "SCÂRȚ-UMOR"

ȘASE! SCÂRȚ - UMOR ȘASE!

Din program:

-Constantin IURAȘCU - TATAIA - personajul zâmbetului cu sens - prezintă Vasile Vajoga și Daniel Bratu

-Lansarea volumelor SIMEZE (autor Vasile Vajoga),
ȘAPCA LUI BĂLCI (autor Daniel Bratu)
și a Revistei SCÂRȚ nr. 32 serie nouă/166 serie veche -
prezintă Liviu Apetroaie, Gheorghe Bălci, Daniel Bratu

-FESTIVITATEA DE PREMIERE

-premierea laureatilor concursului de literatură umoristică SCÂRȚ - UMOR
ediția a VI-a, în memoriam „Constantin Iurașcu - TATAIA”
-prezentarea creațiilor premiate și nu numai
-recital literar al laureatilor și/sau invitaților

„Expoziție de grafică Marian AVRAMESCU și de fotografie Laura LUNGESCU

-CÂNTEC DE INIMĂ-N VERS - recital folk Cezar POPESCU

-SĂ RĂDEM CU ȘTAIF! - spectacol de caricatură comentată - Costel PĂTRĂȘCAN
-VARA LA ORAȘ - recital literar- muzical oferit de membrii
Asociației Umoriștilor Al. O. Teodoreanu și simpatizanți

Moderator: Daniel BRATU

PETRU BRUMĂ (n. 28.06.1941)

SONETUL LXXXV

La Sfântul Petru-mi pun o nouă țoală,
De altă talie - eLiXiXiX,
Cu Ve. Cea veche nu-mi mai vine fix
Și-i lungă și la mâneci și la poală.

Păcatele de-acasă, de la școală -
Vechi pete ruginii le scot cu tix.
Și pe a zilei înălbită coală
Eu scriu acestea cu un negru pix:

Adio șpriț, televizor, ziare...
Și tot ce-nseamnă viață de artist -
Pe lângă dame cu trăiri ușoare,
Alături de confrăți cu colecist.

Dar mă întorc și zic: E cazul, oare,
Să joc dup-un scenariu-atât de trist?!

OFRANDĂ PREOTESELOR DIN VIAȚA
MEA (după Ion Manu - „Toate pentru una”,
replică la G. Petrone și N. Constantinescu)

Eu n-am iubit pe stilul Don Pedrone -
Femei simandicoase, elitiste,
Servite-n Bamboo-baruri cu garone.
Nici d-alea mai simplute, ceapiste
Ce-ar prefera meniuri de cantină,
Cu Nea Constantinescu la serviciu.
Nu-nseamnă însă că le scot vreo vină
Sau că îi judec pentru beneficiu.

La mine a fost altfel: Mai cu seamă
Femeile m-au cam ținut pe palmă,
Destule dând a-nсуfleteșii vamă
Să am o soartă împlinită, calmă.
Din clipa-n care-am lepădat cămașa
A fost în toată casa sărbătoare -
Atuncea când a dat verdictul Moașa:
Băiatul ăsta, ca și Papa, Are!

Să bat mătânii, rugăciuni spre Domnul
Să-ngân, în toată seara, Mama Mare
Mă îndemna. Iar să-mi aline somnul
Mă mângâia pe creștet la culcare.
La patru ani, să-nvăț o poezie
Cu-ai mei strămoși, vechi *batmani* fără frică,
Ce i-au răpus pe turci în bătălie,
A insistat cu zel o Mătușică.

Cum am primit pe bancă Abecedarul,
Să prind cititul și numărătoarea
N-a pregetat să-și dovedească harul
Cu un ciutan ca mine, 'Nvățătoarea.
Când temele-mi scriam-cu „a” de mână
Și „ă” și „â”, să nu vărs călimara
Pe fila de curat, ca o stăpână
Îmi dirija mișcarea Surioara.

Pentru că a mânca-n familie o ciorbă,
Cum este rânduiala-n lumea asta
La datorie s-a aflat, nici vorbă -
La aragaz, adică - Ea, Nevasta.
Și încă-o stea mi-a apărut în cale
Să-mi poarte pașii pe a vieții pantă.
Știu, vă gândiți la una ce la vale
Te duce-n cap să pici - La o Amantă.

Ei nu! Iar dacă da, nu se discută.
Cât despre Mama... Știți că nu se poate
S-o evocăm aici. Ea-i Marea Mută
A dragostei de dincolo de toate.
Și totuși care-i schema, cine-i tipa?
„Sunt Fata Bruzelează-pedigrie,
Trimisă să-ți administreze clipa
De existență. Cât o să mai fie!”

Așa mi-a spus, predându-mi o misivă
Titrată bolduit: Corporatistă
Și un Cv detaliat - de Divă,
Sodomică, Sans Frontières Sexistă.
În cuplu, voluptoasă și lascivă
Arzoaică în rețeaua facebook-istă.
Semnată jos, cu literă cursivă
În viața conjugală Progresistă
Și-n piața publică Neomarxistă.

Ce fac? Accept oferta-i cam parșivă!?

Petru Brumă

RADU PĂCURAR
(n. 11.06.1969)

MOȘTENIRE

Un părinte, tot ce are
Lasă fiului în fală...
Astfel, eu am cea mai mare
Tensiune-arterială!

IN VINO VERITAS

Că adevărul e în vin,
Spunea latinul în răspăr...
Iar eu, ca brav urmaș latin,
Sunt însetat de adevăr!

SENECTUTE

Rătăcesc printre-amintiri,
Mintea nu mă mai ajută,
Că din primele iubiri
Nu mai știu decât... vreo sută!

MODESTIE

Tatăl meu e om sfios,
Emotiv și rușinos
Și-are genele lăsate...
La femei din șapte sate!

MARIAJUL

Un spectacol de elită
Pentru cei ce-și fac un rost,
Cu intrarea gratuită
Și ieșirea contra cost!

STELA ȘERBU-RĂDUCAN
(n. 13.06.1965)

EDILII

La cârma țării-au stat cu anii.
În iarna rece, zbuciumată,
Nu stau; pun mâna pe lopată,
Dar... numai să-și întoarcă banii.

BEȚIVUL

Cade peste el dugheana,
Nu mai are o lețcaie,
Bea de seacă damigeana
Și nevasta... în bătaie.

PATOS

Îi declară plin de patimi
Că îi este dragă;
El i-a stors vreo două lacrimi,
Ea l-a stors de vlagă!

EXCEPȚII

Vânzătorul a-ntrebat:
- Care rochie vă place?
- Uite, dom'le, și-un bărbat
Care vrea să mă îmbrace!

UNUI MATEMATICIAN AFEMEIIAT

Le înșiri, le calculezi,
Vrei soluția finală;
Ai vigoare, dar tu crezi
Că-i de-ajuns o socoteală?

LIVIU KAITER
(n. 01.06.1953)

INDIGNARE

Multă lume-i revoltată
Pe guvern, ce pot să zic...
E degeaba supărată,
Că doar n-a făcut nimic!

MASCA-N PANDEMIE

Pe stradă îl observ mereu
Cum masca-și poartă cu strictețe
Și i-o ofer pe-a doua eu,
Știindu-l om cu două fețe!

NEWTONIANĂ?

Sunt unii demnitari ce eludează
Dictonul „Legea este mai presus...”;
Și chiar pe-a gravitației sfidează,
Fiindcă totdeauna cad... în sus!

O CARTE

Femeia este ca o carte
În care mulți bărbați citesc
Și-aprofundează doar o parte,
În rest, ceilalți... silabisesc.

NEÎNȚELEGERI FAMILIALE

Având un an de căsnicie,
Vecinii mei, dup-un scandal,
Fac pace în bucătărie,
Că-n dormitor e prea banal.

CALOTĂ RODICA
(n. 21.06.1964)

BANII

În Oltenia, mai an,
Banii toți trăgeau la ban;
Azi în schimb, s-avem rezon,
Banii, toți, trag la... baron!

MĂRȚIȘOR PENTRU SOACRĂ

Ți-am ticluit un mărțișor,
Că-s grijuliu, de bună seamă:
Un epitaf mai acrișor,
C-am reciclat o epigramă.

REGIE

E benefic, se-nțelge,
Să avem la cârmă rege,
Dar, cum regele nu minte,
E mai bun un președinte.

PROPRIUL SĂU CITITOR

Dăruind cu frenezie
Proză, teatru, poezie,
S-a trezit că nu mai are
Somnifere, la culcare.

ARTICOL POSTUM

Dăruind cu frenezie
Proză, teatru, poezie,
S-a trezit că nu mai are
Somnifere la culcare.

JANET NICĂ
(n. 12.05.1948)

1 IUNIE, ZIUA COPILULUI, 1

Cinstesc momentul juvenil,
Dar, septuagenar sadea,
Ce-a dat în mintea de copil,
Consider că-i și ziua mea.

DE ZIUA COPILULUI, 2

Deși-s în vârstă, ca aspect,
Sunt un copil, îmi dau eu seama,
Căci unii oameni, din respect,
Adesea mă trimit la mama!

NEDUMERIRE

Cuprinsă de adânci fiori,
Se-ntreabă fata, mai să fiarbă:
- Cum am făcut copii din flori,
Când, peste tot, era doar...iarbă?

EDUCAȚIE TRADIȚIONALĂ

Eram minor și gata-gata
C-o blondă să o fac de oaie,
Dar brusc m-am lecuit, căci tata
Mi-a dat o mamă de bătaie!

CONCLUZIE

Mi-am făcut, în România,
Ca profesor, datoria,
Dar, să-i cresc pe-ai mei copii,
Și un car de... datorii.

CĂTĂLINA ORȘIVSCHI

1 Iunie - Ziua „ZI-I CEVA DRĂGUT!”

DE ZECE ORI TOP 10

Descopăr cum se fac, pe zi ce trece,
Tot clasamente care mai de care.
Abia aștept s-apară alt Top 10,
Că îl citesc rapid, dintr-o suflare.

Astfel, vă spun că mi-a venit ideea
Ca să compar și eu, și noi, și vechi,
S-analizez, fiindcă știți, femeia
E-un fin observator, e ochi și-urechi.

La început făcut-am un „Top 10
Măgari” ce-i știu, dar, cum sunt pesimistă,
Atinsei suta, tot gândind la rece
Și pe-al meu soț l-am pus în cap de listă.

Când mă gândesc cu mama cum se poartă,
L-aș trece doar pe el în top, vă zic;
Urât se uită, țiță și se ceartă
Cu ea, ce nu-i greșește cu nimic.

Făcui „Top 10 idiști” ieri seară
Și-o lume-ntreagă sper să înțeleagă
Că soțul, spun cu inima amară,
Tot el e primu-n top, chiar fără șagă.

Cum mai tot timpu-i păcălit de unii,
Cred că-i mereu la el întâi april;
N-aude glasul pur al rațiunii,
Că-i prost, nătâng, naiv și pueril.

Și la „Top 10 mincinoși”, în față
Eu tot pe el l-am pus pe primul loc,
Că fericire mi-a promis în viață
Și n-am avut-o, nu o am deloc.

„Top 10 leneși” am făcut degrabă
Și, învârtind idei pe orice parte,
Bărbatul, cum nu face nicio treabă,
E primul și aicea în rapoarte.

Cum crama e aproape, chiar constat:
„Top 10 bețivani” de scriu îndată,
Nu mi-o fi soțul primul, da’-nsetat
A fost mereu și-a tot făcut-o lată...

Pe trei cărări el vine și, pe bune,
De fac „Top 10 slăbănogi”, îl pun
În frunte, că-i precum o mortăciune
Când cade, înjurând ca un nebun.

La un „Top 10 tipi lăudăroși”
E-ntâiul, dacă vreți voi să aflați,
Că știe bine-a înșira gogoși,
Cu glas de bas și ochii bulbucăți.

La lista cu „Top 10 încuiați”,
Îl trec în față, că m-am săturat
De hachițe și vă cutremurați
De spun tot ce cu el am îndurat!

„Top 10-afemeiați” acum de fac,
Pe soț pe listă-l pun, la infinit,
Că văd muierile că toate-i plac
Și-n preajma lor devine bâlbaț.

„Top 10-ncornorați” de-alcătuiesc,
Vă jur că multe știu, da-s altruistă
Și cum nu o fi foc, mărturisesc
Că și pe-al meu bărbat îl trec pe listă.

Constat acum că soțul mi-e capabil
De performanțe care vin potop;
Văd că-i „vedetă”, e indispensabil:
De zece ori e printre primii-n top!

MIRELA BUTNARIU (*redactor Crai Nou, Suceava*)

SCUIPATUL

M-a scuipat unul, astăzi.

Mergeam, printre blocuri, spre un magazin de la marginea orașului. Pe aleea îngustă din fața unei scări erau trei puștani, printre care am fost nevoită să-mi fac loc ca să pot trece. Nu știu ce i-o fi cășunat unuia, că a scuipat spre mine. Așa, mai mult în vânt, dar a scuipat. Clar, spre mine, cu intenție.

În momentul ăla, îngerul de pe umărul meu drept a strigat să-mi văd de drum, că e mai bine așa, să nu-mi pun mintea cu ei. Că îs niște copii, abia le-o fi crescut păr în zona..., nah, zona aia, să merg în drumul meu, dară.

De pe celălalt umăr, însă, ăl cu cornițe mi-a șoptit că nu am ajuns eu chiar așa de rău, să mă scuipe un puțoi. Așa că i-am spus că nu e frumos ce a făcut, moment în care ăsta a tras aer în piept, cu intenția de a mai scuipa o dată.

Ei, în momentul ăla (pentru că, deh, se înfuriase și îngerul meu) m-am repezit și l-am apucat de mânecă.

Ceilalți doi au fugit, iar ăsta a început să zbiere, că de ce pun mâna pe el. Cum nu aveam cu cine mă înțelege, i-am dat drumul. Am renunțat, cu lehamite, și rău am făcut.

Nu faceți ca mine, nu vă repeziți la ei, că cine știe ce naiba mai ascund prin buzunare. Înțelept este să îi ignori, așa zice cartea.

Însă m-am gândit că dacă puștiul ăsta, de 14, 15 ani cât o fi având el, nu a avut nicio rețineră să se poarte așa cu mine - care nu-s vreo mignonă și nici vreo subnutrită nu-s - apoi cu cei fără apărare, când vrea să se dea rotund, cum s-o purta oare? Cum se apără unul mai slab de înger când se adună trei din ăștia și execută un *bullying* ca la carte?

M-am întors tot pe acolo - că îngerul meu era obosit și ascultam doar vocea celui cu cornițe - sperând să dau de ei. Cu gânduri de pace, desigur.

Mulțumesc, doamne, că n-am dat.

Că poate mă dădeau la ziar.

CU POLONICUL

Eu sunt un cumpărător pe care vrei să îl ai în fața tejghelei. Zâmbesc, vorbesc frumos, strecor o glumă, dacă e posibil. Îmi place să vorbesc cu doamnele și am relații frumoase, zic eu, cu multe dintre lucrătoarele magazinelor în care intru.

Azi am salutat-o pe o doamnă serioasă din piață și am rugat-o să îmi dea din bidonul cu măsline de pe tejghea cam așa, un pumn.

- Nu vindem măsline cu pumnul, m-a anunțat, ritos.

M-am uit la ea, căutând să-i descopăr zâmbetul; poate glumește, îmi zic, poate oi fi la camera ascunsă...

Nu, mă privește impasibilă și îmi spune, cu solemnitate:

- Vindem cu polonicul.

Îmi înghit râsul și calculez cu mintea mea îngustă: două polonice fac cât un pumn. O rog deci să îmi dea două polonice de măsline.

Și îmi înghit râsul, imaginându-mi cum își închipuia că i-aș fi cerut să bage mâna în bidon și să extragă un pumn de măsline. Că așa părea.

Și mi-a dat niște măsline ocnă, nu alta...

POVESTE CU FINAL... URÂT

În Vestul Sălbatic locuia, la marginea unui sat, un pistolar amărât. Toată ziua o petrecea în bar, cerșind un pahar de whisky de la unul sau de la altul și ajungea seara la casa lui, o bojdeucă prăpădită, gata să cadă peste el. Nevastă-sa, o femeie sătulă de comportamentul lui și nemulțumită întotdeauna de activitatea lui bărbătească, s-a hotărât, într-o zi de vară, să pună punctul pe i.

– Ascultă, mă, nemernicule! Ai ajuns sărăntocul satului, fără o lețcaie, fără niciun pic de prestanță, plin de datorii la bar și, capac peste toate, ți s-a... micșorat și apetitul pentru mine. De aceea, mă văd nevoită să te gonesc de-acasă. Vei pleca, nu știi încotro, nu mă interesează, dar nu te vei întoarce decât atunci când vei deveni înstărit la toate capitolele. Hai, fugi!

Pleacă omul umil, își ia calul, ultimii cinci cenți și... la drum. Merge ce merge prin arșiță, adoarme pe cal și se trezește după câteva ore în inima deșertului. Însetat ca niciodată de apă, caută cu privirea în jur și, deodată, nu-i vine a crede. La câțiva metri în față zărește o fântână. Sare de pe cal și ajunge din trei pași lângă fântână, dar, spre deznădejdea lui, vede un tonomat având deasupra o plăcuță pe care scria: „Dacă vreți să ridicați găleata cu apă, introduceți o monedă de cinci cenți în tonomat.”

Hei, ce să facă omul? Decât să moară de sete, introduce moneda în tonomat, se deblochează sistemul, iar el ridică găleata cu apă. Pe măsură ce găleata se apropia de buza fântânii, omul saliva abundant. Dar, un alt ghinion, mai rău, i se ivește înainte: în găleată se lăfăia un broscoi bălos, imens. Omul, iritat peste măsură, dă să arunce apa din găleată, când, ce să vadă? Broscoiul se transformă într-un prinț de poveste și-i spune:

- Omule, de ani și ani de zile stau blestemat în fântâna asta și, iată, tu m-ai salvat. E mult de povestit, dar nu am timp. În schimb, vreau să-ți îndeplinesc trei dorințe. Hai, spune!

Pistolarul, convins că este victima unei vedenii, alege să intre în joc.

- Să fiu șerif în satul meu!

Hop, spre marea sa uimire, se trezește cu haine de șerif, pistoale strălucitoare, cizme și pălărie noi și o stea în piept.

- Dacă te uiți în fântână, vei vedea că satul tău știe de tine și te așteaptă, spune prințul. Hai, cu a doua!

- Să am cea mai mare casă din sat, ca un castel, iar în pivniță zece saci cu aur!

- Dacă te uiți în fântână, vei vedea că soția ta e uluită de casa în care veți trăi. Hai, cu a treia!

Cuprins de o euforie de nedescris, omul încalecă în șa și strigă:

- Să am ce are calul meu!

- Ooo, ho, ho! zice râzând, prințul, asta da dorință! Dacă te uiți în fântână...

Ce să se mai uite pistolarul, că el era demult în galop. Spre seară, ajunge în sat, unde este primit cu urale și osanale, își face loc cu greu printre săteni și descăleacă în curtea castelului. Soția lui, care îl aștepta în prag, îi sare în brațe:

- Nu știi ce s-a întâmplat cu tine și cu casa, dar este extraordinar!

- Asta nu-i nimic, hai în dormitor!

- Plină de emoție și dorință, femeia o zbughește pe scări, urmată de pistolar. Intră ei în dormitor, el o aruncă sălbatic în pat, se dezbară de toate cele, moment în care nevastă-sa holbează ochii, îi dă peste cap și leșină.

- Mamăăă, dacă a leșinat numai când s-a uitat... spuse el mândru, dar în clipa următoare, i se ridică părul măciucă și, înainte de a se prăvăli, mai are timp doar să se mai jelească:

- Broscoi nenorociiiit, nu puteai să-mi spui că am iapă în loc de armăsar?!

1 Iunie

Am fost ieri la pădure, încercând să prindem din urmă salcâmi. Un strop prea târziu. Dar ceva din atmosfera aceea a trezit în mine o emoție profundă, amintindu-mi de satul copilăriei mele.

Am avut sentimentul că mă întorc în timp și că mă poartă pașii pe străduțele pe care le-am iubit atât de mult! M-am cocoțat pe un gard să miros iasomia dintr-o curte. Cumnată-mea a venit după mine și a făcut la fel. Și mi-a fost așa de dragă! Am avut sentimentul că suntem două fete puse pe șotii. Am redevenit copii cu o zi înainte de a celebra copilăria din noi toți.

S-au uscat salcâmi, iar teii încă nu au înflorit. Miroase timid a teiță. A venit vara, iar eu nu înțeleg unde și când zboară timpul. Mai ieri era Revelionul. E 1 iunie, iar eu nu mai sunt mamă de copil. Fecioru-miu este major acum. Iar eu sunt cu fiecare zi tot mai bătrână. Mă apasă timpul care fuge, care nu mai are răbdare cu noi. Mă uitam azi la mămicile cu copii care umpluseră străzile orașului. Și mi s-a părut că a trecut o veșnicie de când pe 1 iunie ieșeam și noi doi - mamă și fiu - bucurându-ne să fim împreună. Asta dacă nu cumva doar eu mă bucuram...Să vă trăiască tuturor copiii, indiferent de cât de mici sau mari or fi ei! E vară! Să ne fie cald în suflete!

RONDELURI PE NIVELURI

CULTURA CEA DE TOATE ZILELE

Mi-e imposibil să n-admir cultura,
Meteahnă veche, din antichitate.
Strămoșii noștri-i cunoșteau măsura,
Și-au preaslăvit-o până peste poate.

Așa și eu, necunoscând cenzura,
Ci doar o viață plină de păcate;
Mi-e imposibil să n-admir cultura
Meteahnă veche, din antichitate.

Ca un exemplu: Când mă duc la Gura,
Că merg pe șine sau că merg pe roate
(de mic copil iubind agricultura)
Și văd ogoare-ntinse, semănate,

Mi-e imposibil să n-admir cultura.

Sanda Nicucie

RONDEL DE ÎNVĂȚĂTURĂ

Nu dărâmi guvernul c-un poem,
Nici cu zbor zglobiu de rândunică,
Zică lumea ce ar vrea să zică,
Guvernanții știu și nu se tem.

E atâta forță în sistem,
Că metafora se face mică!
Nu dărâmi guvernul c-un poem,
Nici cu zbor zglobiu de rândunică.

Hai, mai bine, într-un loc boem,
Să uităm de grijă și de frică,
Să privim cum frunza-n parcuri pică,
Pentru că, de vrem ori de nu vrem,

Nu dărâmi guvernul c-un poem!

Janet Nică

RONDEL DE NE-NȚELES

Pe-un drum de țară, prăfuit,
Ce duce țință spre Vaslui,
Pe când mi-am pus speranța-n cui,
Se-abate dinspre răsărit

Un tip, cam beat, dar...care nu-i?!
În dreptul meu a zăbovit
Pe-un drum, de țară, prăfuit,
Ce duce țință spre Vaslui

Și m-a convins, că m-a cinstit
C-un vin din butelcuța lui,
Dar nu mai știu, te rog să-mi spui:
Eu l-am urmat spre răsărit

Pe-un drum, de țară, prăfuit?

Daria Dumescu

RĂU E...

Rău e, Doamne, când e bine
În culcușul ei divin,
Și-aș mai vrea, și m-aș abține,
Și-aș fugi pe străzi puțin,

Și-aș sorbi din rădăcine
Tot parfumul-i extrafin,
Rău e, Doamne, când e bine
În culcușul ei divin.

Parcă-aud ceva, survine
Un vânt rece și străin.
Dulcea zice: - Soțul! Vine!
Și-a venit - un... babuin -

Rău e, Doamne, când e bine...

Daniel Bratu

SONETE PE-NDELETE

SONET SINCER

M-acuzi că-mi port ciorapii dubios
Când îți prezint omagiile mele,
Dar bem apoi o țuică de surcele
Și vrei să joci, în beznă, „lapte gros”.

Ți-aș croșeta un cer pupat de stele,
Dar sunt același vrednic puturos,
Nu știu decât să te-amăgesc frumos
Și-n urma-mi latră haite de belele.

Să nu te-ndrăgostești fraudulos,
Io nu-s Armando din telenovele,
În cârcă duc un rucsac cu sechele,
Nu pot să-ți pun pe degete inele,

Și-n plus, n-am tabiet de pofticios,
Nu dorm în pat. Io sforăi doar pe jos.

Florin Rădulescu

LA SĂVÂRȘIREA-MI DINTRE TOȚI ȘI
TOATE... (acrostih)

Furat-am, Doamne! Ticăloasă faptă
Rebel comis-am și îmi pare rău.
Acum, în Preacinstitul Chip al Tău
Nădejdea-mi pun, când ștreangul mă așteaptă.

Căznit în furci voi fi la fâgădău,
Osânda hărăzită mie-i dreaptă,
Iar înspre trupu-mi Iadul se îndreaptă
Să-și verse focul când m-afund în hău!

Voi atârna de grinda cea de tisă,
Iar în diata*-mi ce-a rămas nescrisă,
Las, numai, o dorință și-o susțin:

La săvârșirea-mi dintre toți și toate,
O rugă înspre Cer roștiți, și, poate,
Nu-l veți uita pe-un biet Francois. Amin!

Vasile Vajoga

SONET CIUDAT!

(lui EMINESCU)

Iubirea, însă cea adevărată
Și foarte rară - știu precis ce spun -
Ce leagă două doruri, presupun
C-ar trebui să țină viața toată.

Mi-e foarte greu, acum, să mă adun,
Dar pot să zic că e un pic ciudată,
Schimbând în tine tot ce-ai fost odată,
Făcându-te mai tandru și mai bun.

Îmi amintesc de o iubire mare
C-un astru ce-ndrăgea o muritoare
Ce l-a trădat... El n-a murit, e teafăr;

În lumea asta plină de păcate
Se-adună fiecare-așa cum poate...
De-ar fi să-aleg, aș vrea să fiu LUCEAFĂR!

Constantin Moldovan

M-AM SĂTURAT SĂ-NCALEC PE HIMERE

M-am săturat să-ncalec pe himere,
Cernând, prin aștri, noaptea peste gropi
Și, strepezită de avizii stropi,
Din neputință să îmi fac avere.

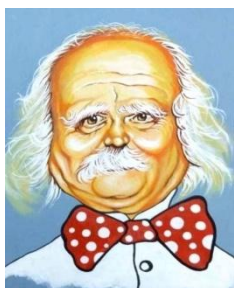
Când savurez legende cu ciclopi
Sau Eve prinse-n raiuri efemere,
La porțile simțirii austere,
Observ cum poți în visuri să te-ngropi.

Mai sper s-acced iubirea fără cheie
Din inimi-sloi, pe vastul galantar
Al clipelor ce m-au zidit femeie -

Un suflet ne-ncadrat în vreun tipar,
Cu zboruri risipite printre zmeie,
Ratând al fericirii seminar.

Camelia Ardelean

*Testament - aluzie la scrierile maestrului Fr. Villon

FUGA DE BACH (continuare) (un roman mititel)

18

- Nu cunosc nicio poezie de Salvador Dali, dar îți voi recita una scrisă de mine. Se numește „Ceasuri prelinse”.

Ceasurile n-au mai apucat să se prelingă pentru că ușa celei s-a deschis pentru a nu știm câta oară și același gardian zise:

- Hanibal Zacuscă, urmează-mă! Mergem la tribunal. Vei fi judecat în regim de urgență. Judecătorul este tare mohorât. Îl întreabă pe grefier:

- Cine-i individul?

- Un amărât de poet. E păduche.

- Așa? Atunci voi fi necruțător. Își va primi pedeapsa maximă.

Judecătorul s-a ținut de cuvânt și i-a dat doi ani pentru furt intelectual și tentativă de viol cu toate că martorul George Bacovia nu s-a prezentat, iar farmacistă Dalia a susținut sus și tare că ea i-a dat cheile ca să-i aducă cheile.

După proces, gardianul i-a pus cătușele și i-a șoptit:

- Vezi, sunt numărul 4. Te costă o sută.

19

În drum spre penitenciar, Hanibal discută amical cu gardianul.

- Azi dimineață am descins în această minunată stațiune cu intenții curative. Nevastă-mea, Pompilia, nu poate face copii și a auzit că apele de aici sunt miraculoase. Dar, pentru că ea a preferat să plece pe litoralul bulgăresc, m-am oferit să fac eu tratamentul în locul ei. Crezi că va fi eficient?

- Depinde de cine vei nimeri în celulă, răspunse omul legii. Dacă treaba este așa cum știu eu, s-ar putea să rămâi însărcinat foarte repede.

- Nu m-ai înțeles, protestează Hanibal. Gravidă trebuie să rămână nevastă-mea.

- Cu nevastă-ta e altceva. Dacă are puțin noroc s-ar putea să rămână gravidă cu litoralul bulgăresc.

(va mai fi)

Mihai Frunză, romancier

EPIGRAME SCÂRȚ AD-HOC

În cadrul cinelor festive organizate de către Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu”, cu ocazia Festivalului Național de Literatură Umoristică „SCÂRȚ – UMOR”, ediția a VI-a, Iași, 2026, s-au desfășurat concursuri ad-hoc de epigramă, la Motel Bucium (05.06.2026) și la Dealul cu Spîni - Terasa O.Dorului, Chicerea (06.06.2026).

Juriul, format din Vasile Vajoga, Sanda Nicucie și Daniel Bratu, a stabilit următorii laureați:

I. Motel Bucium - tema „Bucium” (vineri, 05.06.2026)

Premiul I - Ștefan Ciocianu

SFAT PENTRU MIHAI FRUNZĂ,
CAZAT ÎN CAMERĂ CU ALEXANDRU
HANGANU, LA MOTEL BUCIUM

Tu la geam să nu ti duși,
Când lumina ți se stinge,
Că-i curentul ca la ruși:
Nu te trage, te împinge!!

Premiul al II-lea - Valentin David

MĂRIMEA CONTEAZĂ

Moșul buciuma pe deal,
Că-i mai apt ca un berbece,
Dar avea un biet caval...
Ce-i ca val, ca valul trece!

Premiul al III-lea - Mihai Lungescu

PE SCURT

Bere, vin și zbucium,
Doldora-i ficatul,
Bine e la „Bucium”...
Când plătește Bratu*!

Mențiune - Dan Norea

DOINĂ

Azi, buciumul sună cu jale
Și-anunță că,-n proba ad-hoc,
Jurații-au pus țara la cale
S-ajung iar pe ultimul loc.

II. Chicerea - Dealul cu Spîni (Terasa O.Dorului) - tema „capra” (sâmbătă, 06.06.2026)

Premiul I - Janet NICĂ

LUNA LUI CUPTOR

Cum căldura e cumplită
Și lovește cu putere,
Capra mea e-ndrăgostită,
Culmea, de un țap de bere.

Premiul al II-lea - Nicolae BUNDURI
(catren transmis telefonic, prin intermediul
lui Gheorghe Bălăci, care l-a transcris și l-a
introdus în concurs)

ÎN FAMILIE

Vă spun ceva pe românește,
Deși nu e deloc ușor:
Când capra, uneori, greșește,
Bărbatu-i țap ispășitor.

Premiul al III-lea - Mihai LUNGESCU

ATÂT MAI POT

Știu că nu mai sunt pe val,
Tinerețea mi-e străină -
Nu mai pot să urc pe cal,
Doar... pe-o capră de vecină!

Premiul special „Oleg Spînu” - Ioan
TODERAȘCU

NECAZURILE LUI OLEG**

Îl apasă greu povara
Cum îi schimbă viața cursul,
Căci, umblând cu capra vara,
Cred că iarna plimbă ursul...

* Daniel Bratu, președintele Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Păstorel, Iași, care a organizat Festivalul de literatură umoristică „SCÂRT - UMOR”, ediția a VI-a, 5-7 iunie 2026, zis și „Bratu cu chitara” (n.r.)

** Oleg Spînu, președintele Asociației „Dreptul Basarabiei” și al Cenaclului „Ia și scrie”, gazda cinei festive din data de 6 iunie 2026, Dealul cu spîni - Terasa O. Dorului (n.r.)

Premiul special Oleg Spînu a fost asigurat de către Oleg Spînu.

Celelalte premii și mențiunea au fost asigurate de către Sanda Nicucie și Daniel Bratu.

SELECȚII EPIGRAMME DIN CONCURSURI

I. Motel Bucium - tema „Bucium” (vineri, 05.06.2026)

ARC PESTE TIMP

În vremuri vechi, când turcii năvăleau,
Răzeșii, toți, la oaste se strângeau;
Acum e de ajuns o strigătură
Să-i adunăm, la „Bucium”, la friptură!

Constantin Moldovan

BUCIUM VIS A VIS BUCIUM

E un instrument în care
S-a suflat de-a lungul vremii,
Însă-aici e-un loc, se pare,
Unde poți sufla doar premii.

Daria Dumescu

PĂSTOREII LA MOTEL BUCIUM

S-au adunat aici de ieri
Și, sunt convins că vă conving,
La „Bucium” nu sunt pompieri,
Că Păstoreii beau de sting.

Nică Janet

STAREA NAȚIEI

În țară e jale și zbucium,
Guvernul e apă de ploaie
Și-n munți se aude un bucium,
Că dâșșii-o cam fac, iar, de oai.

Mirela Grigore

LA BUCIUM

La „Bucium” îi servirea strună,
Mâncarea-i, categoric, bună,
E dulce, faină prăjitura
Și, totuși, unde-i băutura?

Ionuț - Daniel Țucă

UN BUCIUM SUNĂ AZI

Un bucium sună azi, cu jale,
Iar eu râd, cânt și aș tot bea,
Serbez, așa găsesc cu cale,
Căci o îngrop pe soacra mea.

Cătălina Orșivschi

ÎN DUET CU BRATU

Am vrut să cânt la „Bucium”, chiar la Iaș',
Că-n suflet îmi fierbeau ciorchini de lavă,
Dar după un strănut, cam pățimaș,
Vreo trei sarmale mi-au rămas pe țevă!

Grigore Cotul

LUI DANIEL BRATU

Sunt foarte curioasă, rău mă zbucium
Și-ajung să mă întreb a mia oară:
Cum, în restaurantul de la „Bucium”,
El a ales să cânte la chitară?

Loredana Dalian

II. Chicerea - Dealul cu Spîni (Terasa O.Dorului) - tema „capra” (sâmbătă, 06.06.2026)

COLINDE DE IARNĂ

Am colindat pe plan local,
Pe la amici, păstrând rutina,
Cu sorcova și, la final,
Am pus-o capră pe vecina.

Liviu Kaiter

UNUI VECIN

Deși-i bogat cum altul nu-i,
Eu îi doresc să-i fie bine
Atâta timp cât capra lui
E încă... moartă după mine.

Grigore Cotul

VECINUL COSTICĂ DE LA CHICEREA

Costică, om lipsit de ură
Și iubitor de epigramă,
Ne-aduse capra-n bătătură,
Deși noi o visam pastramă.

Ionuț - Daniel Țucă

GHICITOARE

Aveam o capră pentru lemne
Și-o soață albă cum e crinul,
Ghici - din invidie, pesemne -
Ce capră mi-a furat vecinul?

Dan Norea

CAPRA SUS RĂSARE

La așa mare-adunare,
Cu mulți umoriști faimoși,
Capra lui Oleg răsare,
Ca o muză pentru moși.

Laurențiu Topală

VALUTĂ FORTE

Îți vin, neîncetat, idei
Și vin și-n viața de apoi:
Pastramă poți lua pe lei,
Dar capre doar pe Euroi?

Valentin David

... DE CAPRĂ

S-o faci de oaie nu-i un lucru bun,
Te văd vecinii și te râde soața,
Dar mai adesea e inoportun
S-o faci de capră când îți moară... rața.

Camelia Ardelean

ATENTAT

Ca în proverbul cunoscut,
Aș vrea căprița să-i dispară
Vecinului cel prefăcut,
Dar Țapul cred că... mă omoară!

Silvia Horga

EROARE

C-o „capră”-a vrut să se distreze,
Ca orice tânăr apt la trup,
Dar când a vrut s-o premieze,
A constatat că era lup.

Loredana Dalian

OLEG

Vecinul căprița-mi dorește,
Iubirea-i încerc s-o-nțeleg,
Că prea se comportă orbește
Și-atunci, de picioare, o... leg!

Mihai Frunză

FLORENTINA LOREDANA DALIAN

BONUS DE
BOGDAPROSTE

„Se schimbă lumea, asta-i clar” - îmi spuneam în gând, îndepărtându-mă de taraba cu pepeni din dreptul localității Gheorghe Doja.

Cumpărasem doi verzi și unul galben, nu prea mari, pe care mă taxase de 50 de lei, pe cântărite, dar cântarul îl vedea numai el. Nici n-aș fi vrut să-l văd; studiindu-l pe cel care vindea, am înțeles că el îi produce: mâini muncite, noduroase, fața brăzdată înainte de vreme, pielea arsă de soare, negrul de sub unghii, sunt semne că acela care le poartă se face rob pământului. Când cumpăr de la oamenii ăștia niciodată nu mă tocnesc, nu privesc cântarul, nu mă deranjează să mă păcălească, mă fac că nu văd, ba încă le-aș mai da de la mine. Câți ca ei? Și parcă sunt din ce în ce mai rari.

Mă enervează, în schimb, bișnițarii, cei care cumpără ieftin de la cei ca omul acesta, pun prețul de trei ori și te mai și fură la cântar. La ăia chiar mă socotesc, aștept și ultimul bănuț rest, vreau să văd cântarul, ba încă le-aș cere și certificatul de verificare metrologică, dacă mi-aș imagina că au auzit de așa ceva. Dar omul meu nu era dintre ei. După ce mă ajută să-i pun în mașină, după ce îi plătesc cât mi-a cerut, dau să plec. Dar el vrea să întrebe, cum e omul de la țară, care vrea să știe cine i-a stat în față cinci minute, cine a cumpărat de la el, cine i-a pus banii în palmă. „De unde sunteți?” „Din Slobozia”, îi răspund, apoi, fiindcă i-am detectat următoarea întrebare în ochi, adaug: „Și mă duc la Munteni-Buzău.” Omului îi lucesc ochii, pare că se bucură, el știe de ce, o fi având rude pe-acolo, o fi avut vreo mândră prin tinerețe, treaba lui! Eu nu întreb. Dau să plec și mă strigă: „Ei, păi atunci stați așa, să vă dau și eu un bonus! Păi ce, voiăți să plecați fără nimic de la mine?” Se repede la tarabă și-mi

alege un pepene galben pe care mi-l întinde. Dacă-i bonus, bonus să fie, indiferent ce-am făcut sau ce n-am făcut ca să-l merit! Mai spune ceva gen că mereu cumpăr de la el, ceea ce doar el crede, opresc atât de rar pe acolo, încât m-aș mira să-l fi nimerit de două ori. Dar nu-l contrazic, e bine să creadă, dacă asta se lasă cu bonusuri; mulțumesc așa cum știu că se face la țară, că oamenii mai dau și de sufletul celor duși ai lor: „Bogdaproste!” Asta nu-i place, mă admonestează: „Ete, bogdaproste! Parcă mai mănâncă ei, pe-acolo pe unde sunt, nu mai mănâncă, scorneli de babe!” „Adevărat - zic - nu mai mănâncă, dar noi facem asta să-i mai pomenim...” N-am chef să-i țin cateheză la marginea drumului european, să-i spun că „bogdaproste”, din slavă, se traduce fie prin „Dumnezeu să-i ierte” sau „Dumnezeu să primească/ să fie primit!”, nicidecum prin „Poftă bună la masă, morților!”

Pare că ne-am pus de acord, scap nebatută și cu bonusul neretras. Ne luăm la revedere în mod pașnic, îi urez sănătate, el, mie - drum bun și cam atât. Demarez și mai arunc o privire în oglindă, îl văd mișunând la tarabă. Miresma pepenilor galbeni umple mașina și eu mă rog pentru adormiții lui, pe care nu-i cunosc, despre care știm amândoi că nu mai mănâncă, dar sufletele lor or fi vrând să-și mai aducă și de ei aminte cineva. Și parcă-l aud pe omul cu pepenii: „Ete, mai vor, nu mai vor nimic!” Poate și asta-i adevărat, poate doar noi (în cazul acesta, el) mai simțim nevoia să ne aducem aminte de ei, într-o zi de vară pe sfârșite, când pepenii încă mai așteaptă la tarabe. Adică de ce n-ar fi un pepene un modest mesager între lumea aceasta și cea de dincolo?

„Se schimbă lumea, asta-i clar. Și totuși, ceva se schimbă, ceva rămâne la fel.”

Slobozia, Ialomița, acum niște ani

DIN NOI CELEBRE DUELURI (VASILE, PETRU ȘI DARIA)

DARIA DUMESCU

MOTIVAȚIE

Vorbind de unul singur m-ai văzut,
Dar mă justific printr-un argument:
Mai simt și eu nevoia să discut,
Din când în când, c-un om inteligent!

Vasile Vajoga

DEZVĂLUIRE

Îl știu pe dumnealui, e om tenace,
A discutat cu sine-n mod constant,
Dar a cedat de la o vreme-ncoace
Că n-a aflat nimic interesant!

PRECUM BALADA

Nu îi cunosc prea bine toana,
Dar ca idee-ți spun așa:
Pe mine nu mă cheamă Ana,
Iar zidul e făcut deja!

MAGIE

E-un scamator cu care nu te-ntreci,
C-am dispărut în mod neașteptat,
C-un tip șarmant pe-o plajă de la greci,
Dar, din păcate, m-a recuperat!

DEZAMĂGIRE

La tine-am fost, nu pot să tac;
Nu te-am găsit, dar pot susține
Că te-ai ascuns, voit, de mine,
În cine știe ce copac!

E BINE DE ȘTIUT

Copacii de prin zona voastră
Au cuiburi pline de intruși;
Eu sunt o pasăre măiastră,
I-am fost model și lui Brâncuși!

PETRU IOAN GÂRDA

CURIOZITATE

Eu vă știu ca doi „cozeori” de soi,
Dar aș vrea să-mi spuneți, dacă vreți:
Când vorbiți, în casă, amândoi,
Chiar se adresează la pereți?

PRUDENȚĂ, TOTUȘI!

Sunt izolații, astăzi, fel de fel,
Din BCA, polistiren sau vată;
Părerea mea: ferește-te de el,
Cu scamatorii nu știi niciodată...

NU CĂTA ÎN DEPĂRTARE...

Te-ai dus la greci, mânăta de vreun dor?
Puteai să vii la mine, dragă fată:
Oricât ar fi de mare scamator,
Din suflet n-are cum să mi te scoată!

CĂSUȚA DIN POM

Îmi pică greu al tău atac,
Eu caut prin livezi, să știi,
Copacul potrivit să-ți fac
Un cuibușor de nebunii.

COLIVIE PE MĂSURĂ

Să-mi ciripești, o viață, numai mie,
Voi încerca în versuri să te-alint,
În cea mai minunată colivie
Placată doar cu aur și argint.

DESTĂINUIRE

Au încercat și alții într-o vreme,
Ba, unul tot la fel de versatil,
În versuri m-a ținut și în poeme;
Cu... ciripitul e mai dificil!

N-AI CU CINE...

N-ai înțeles nimic de la-nceput,
Te-ai învățat să ți se cânte-n frunză
Și-n pom coroana lui să te ascunză,
Că tot pășitul pare priceput!

ȘTIAM

Ce aur, colivie, ce argint...,
Știam de la-nceput că n-am cu cine;
Dar eu încerc acum să mă mint
Că mese-or fi dar toate-s pentru mine!

SOLUȚII EXISTĂ

De mă vei ispiti cu ciripeli,
Eu la falsete n-o să fiu atent,
Dar dacă vor ieși doar croncăneli,
Tu vei schimba registrul, evident.

ACUM AM ÎNȚELES

Că nu ne-armonizăm în gamă,
Nici n-ar fi cazul să ne pese:
Când nimeni n-o băga de seamă,
Noi vom cânta la alte mese!

TE DUCI...

Cred că visul tău e bun,
Șansa de-a răzbi e mare;
Iar eu ce-aș putea să spun?
Păsărică migratoare...

Daria Dumescu

Petru Ioan Gârda

DIN CELEBRELE DUELURI (DOI ÎNTR-O ARCĂ)

DANIEL BRATU

CE-ȚI MAI PLACE...

Ce-aș fi putut și eu să îți cuvânt,
au început și alții să-ți recite
și la urechi ai tot atâta vânt
cât morile de mult hodorogite...

Același vechi preludiu monoton
îl varsă toți coțcarii către tine,
încât mă pierd, precum Galaction,
în mii de povârnișuri carpatine,

pe când tu-l mângâiești pe fiecare
obraznic foarte versificator.
Le fac, încet, în gând o programare
la care oră fix să îi omor -

ce-mi place să le-adulmec agonia!
Și ție, ce-ți mai place poezia...

SANDA NICUCIE

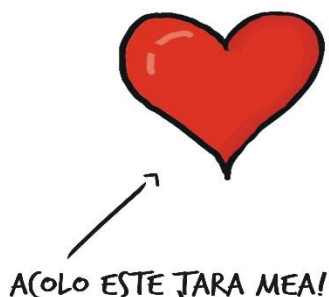
POEZIA...

Citindu-te, mai că m-aș da în vânt
cu sania pe drumuri pietruite.
O stare de bermude mă înghite
dar nu mă las, cuvânt după cuvânt

citesc și-adorm și iar mă scol. În fine,
având timpanul cel puțin afon
încerc cât pot, dar nu mă pot abține
să nu spun „si” când mi se dă un ton.

Și să n-apreciez (din întâmplare)
o rimă când o văz la autor-
Iar, de mai e nițel și vrăjitor
m-apucă admiratul și mai tare,

de-mi pică-n brațe-agonizând magia.
Atât de jucăușă-i... poezia.

AȘA ESTE ȚARA MEA!

c. PĂMĂȘANU

DIN NOI CELEBRE DUELURI (DAVID ȘI CAMELIA)

DAVID VALENTIN

COLECȚIONARA

Ai creier cu striaii foarte fine,
Probabil și IQ-ul foarte mare,
Ești un trofeu dorit de fiecare
Bărbat ce vrea să-nvețe limbi străine.

Îți trebuie curaj, dar și dotare,
Că-i grav de bateria nu te ține!
La conjugări de verbe și destine,
Nevoie-i de elan și de chemare.

În șură ai o groază de bărbați,
Ce n-au putut ca testul să-l repete
Și stau în nemișcare-aliniați,

Trecându-le amorul pentru fete.
Mai speră însă, chiar de-s împăiați
Ca taurii, fixați pe un perete.

CAMELIA ARDELEAN

FINEȚURI

Sunt de-o finețe impresionantă.
Nu doar IQ-ul mi-este foarte mare,
Ci toate cele-aflăte în dotare
(Sunt și modestă, unică, vivantă).

Din Tenerife, tocmai din Canare,
Știu o metodă chiar interesantă
De a preda o limbă derutantă,
Punând pe trupuri miere, prin masare.

Bărbații ce mi i-ai văzut în șură
Au fost restanțieri la limbi străine.
În loc să scoată ce voiam pe gură,

Stăteau holbați ca niște figurine
Sau ripostau sălbatic la dresură,
Având instincte sadice, canine.

DIN VECHI DUELURI... PESCĂREȘTI (TEODORA ȘI GEORGE)

TEODORA PASCALE

SONETUL POETULUI PESCAR

Poetule, în fața ta apar
Ca o sirenă - dulce fantezie,
Iar coada mea nu e butaforie,
Ci punctul forte, chiar spectacular.

Prin venă am să-ți picur poezie
Și plină-ți va fi plasa de pescar
Cu inimi cucerite literar,
Din vorbe impregnate în magie.

Mă ierți, dar asta-i slujba de sirenă:
Să te-aburesc, tu să te lași vrăjit...
Doar n-oi fi vrând, ca muză, o balenă?!

Cum visul e aproape de sfârșit
Hai, trage-mă de coadă fără jenă
Și scrie un poem... că te-am iubit.

GEORGE CEAUȘU

SONETUL POETULUI PESCAR

Sirenă mică, -n fața mea apari
Mereu și iar mereu, bijuterie,
Cu coada ta, o dulce fantezie
Și ca-ntr-un vis frumos, rapid disperi!

Te lauzi că îmi picuri poezie -
Prin vena cavă că-mi strecuri mult har -
Că plină-mi va fi plasa de pescar
Cu pești ca-n vis, imenși... butaforie!

Te iert, că asta-i slujba de sirenă,
Să m-amăgești, să-mi fie pururi dor...
De coada-ți vaporeasă ca o trenă!

Cum visul meu e cu un pescador,
Ți-o spun pe șleau și fără pic de jenă...
Mi-e dor, dar de sirena de vapor!

DIN ALTE CELEBRE DUELURI („CASCADORII MODESTIEI”)

ION DIVIZA

EPISODUL XII (cum e pixul, și pistolul)

CAM AȘA...

Extraterestru m-am născut,
Originea, eu știu, mi-e bună,
Pe Gârda însă l-am pierdut,
Căci dânsul e picat din lună...

ASCENSIUNE

Stabilit pe Terra primitoare,
Un Titan ajunsei între timp:
Am căzut, calic, din Carul Mare,
Însă n-am căzut de pe Olimp!

...ÎNTR-O LUME CALICĂ!...

În Olimp, cu public nud și fad,
Unde toți visează prospături,
N-aveam cum mai jos de-atât să cad,
Că vedeam în jur doar... căzături!

IAR CUVÂNTUL DIN POVESTE...

Te grăbești, amice moftolog,
Treci, te rog, pe sensul giratoriu;
Eu, să vezi, abia sunt la prolog,
Că urmează înc-un purgatoriu!

PÂNĂ NU FACI FOCUL... LA CĂTINA...

Domnule poet agrarian,
Unde te ascunzi tu de vreo lună?
Faci, cu cioate, focul la cazan;
Mi-a venit - în Rai - miros de prună!

PETRU IOAN GÂRDA

CUM ȚI S-A TREZIT TALENTUL...

Ești extraterestru din născare,
Iar poet ești numai din hazard:
Ai căzut, mă tem, din Caru' Mare
Când ai dat cu oiștea în gard.

TOT CALIC...

În Olimp, la mare, când scriai
Rime fără sare și piper,
Nu era problemă de cădeai,
Te-a cazat hotelu' la parter.

TRIST EPILOG LA O OPERĂ
PROMIȚĂTOARE

Cred că, după crâncena cădere,
Ai ajuns ca, smiorcâind cu jale,
Stihului să-i spui la revedere...
Barem bine c-ai căzut pe moale.

PENTRU FELUL ÎN CARE SCRII...

Dumnezeu te ia cu binișorul
Și-ți mai dă o șansă-n Purgatoriu;
Dacă eu ți-aș fi judecătorul,
Te-aș trimite-n iad, la crematoriu!

NU ȘTII PÂNĂ NU VEZI

Cred că-n Rai e mare plictiseală,
Hai aici, că-i viață-adevărată:
Ți se face tratament cu smoală,
Te masează câte-un drac... de fată.

O SAMĂ DE CUVINTE... ÎNCRUCIȘATE

DANIEL BRATU, Iași

ȘTEFAN CIOCIANU, CLUJ-NAPOCA

în dialog cu

DB: - Bine te-am găsit, maestre al cuvântului! Chiar, la început ce-a fost? Poate chiar înainte de cuvânt.

ȘC: - Înainte de cuvânt a fost femeia... Aș zice, dar nu sunt foarte convins, așa că mă abțin, cu toate că... de la o vârstă și asta e mai greu.

DB: - Te-ai născut în Craiova, între Crăciun și Sfântul Ștefan. Mai ești oltean? Ai fost vreodată sfânt? Ce diferențe există între clujeni și craioveni? Ce sentiment ai când te uiți la statuia lui Mihai Viteazul din Cluj?

ȘC: - Așa este, mama m-a (ce frumos sună!) adus pe lumea asta la Rio del Praz, pe 26 decembrie și îi mulțumesc, păstrându-i o caldă amintire, semnând adesea careurile cu numele ei de fată: Victor(ia) Leoveanu. Prin urmare, îți dai seama cum veneau sărbătorile la noi în casă? În lanț: ziua de naștere a Violetei, Crăciunul, ziua mea de naștere, Sf. Ștefan, ziua de naștere a fiicei noastre - Diana și finalmente, revelionul. Am spus „veneau” fiindcă, după ce Diana ne-a părăsit pentru o lume, sperăm mai bună, sărbătorile de iarnă sunt, pentru noi, mai restrânse.

Dacă mai sunt oltean? Hahaha, firește, oltenii nu mor niciodată! Minte vie, umorul, simțul concurenței, ambiția de-a fi în frunte, sunt, pe lângă limbajul specific pitoresc, argumente cu care mă mândresc și eu. Sfântul, adică Simon Templar, pentru cine și-l mai amintește, n-am fost (încă!)...

Despre clujeni și craioveni, ce pot spune? Sunt tăț’ oameni de treabă, numa’ că:

Orice-ai zice, în tot cazu’,
Când ți-e gându-asa haihui,
Nicio slănă nu-i ca prazu’
Nici pălinca, zaibăr nu-i...

Cât despre Mihai, este Viteaz de-al nostru și suntem mândri c-a început să coasă curajos la România Mare!

DB: - Se pare că voi, oltenii, sunteți peste tot acasă, mai ceva decât rapidiștii. Cum ți se pare Brăila? Atunci și acum. Absolvent de studii ingineresti, cum ai ajuns să faci cursuri de actorie la Teatrul Dramatic „Maria Filoti” din Brăila? Ce amintire (sau chiar amintiri) cu haz poți destăinui din acele vremuri de reală expunere și succes artistic?

ȘC: - Brăila este un oraș aparte. Structura lui ca de amfiteatru cu bulevarde și străzi care pornesc de la Dunăre sub forma arcelor de cerc și ajung tot la Dunăre, intersectate de alte străzi ca raze, este minunată. Fosta Raia păstrează frumusețea arhitecturală cu care a devenit cunoscută.

Pasiunea pentru scenă m-a înghiontit încă din tinerețe. Pe lângă activitatea artistică de la Clubul „Progresul” și Casa Municipală de Cultură din Brăila unde am activat la secțiunea teatru,

am jucat în spectacole de divertisment și de revistă. La teatrul „Maria Filotti”, existent încă din 1864 sub numele Teatrul Rally, am evoluat sub direcția măștrilor Constantin Codrescu și George Motoi. După '89, în noile condiții economice, am înființat împreună cu un prieten o agenție de impresariat artistic, efectuând turnee în țară și toată vara pe litoral. Spectacolul cu titlul „Teroriștii râsului” avea pe afiș nume de rezonanță ale scenei românești: Stela Popescu, Alexandru Arșinel, Nae Lăzărescu, Vasile Muraru, Jean Constantin, Nicu Constantin, Marin Moraru, Ștefan Bănică-senior, Rodica Popescu și mulți alții. A fost un succes răsunător. Erau primii ani după revoluție, lumea era avidă de comedie, de divertisment. Marea mea mulțumire, atunci când jucam alături de acești „giganți” ai comediei, era aceea de a vedea cum înfloreau fețele spectatorilor în râsul sănătos și dătător de speranță. Erau două (uneori patru) ore de satisfacție, când grijile zilnice dispăreau făcând loc bucuriei de a trăi. Frumoși ani!

DB: - Un epigramist poate fi definit ca un „terorist al râsului”? Când ai „descoperit” epigrama și cum? Ce epigramiști legendari te-au impresionat ori te-au influențat în mod deosebit?

ȘC: - Încă din 1 august 1987, când am jucat într-un spectacol la „Întâlnirea epigramiștilor” de la Brăila, m-am îmbogățit cu câteva epigrame cu autograf de la titani ai genului: Mircea Trifu, Vasile Langa, Mircea Cavadia, Nicolae Ghițescu, M. Petrescu, Ionel Iacob Bencei etc. Odată stabilit la Cluj-Napoca, legătura cu epigrama s-a întărit, intrând în Cenaclul epigramiștilor clujeni - Satiricon. Întâlnindu-l întâmplător (totuși, eu cred că a fost „aranjat” de sus, de la Domnul nostru, al epigramiștilor) pe Petrică Gârda, acesta, râzând cu subînțeles, mi-a cerut să vin neapărat la următoarea ședință de cenaclu cu câteva epigrame personale. Am făcut-o și am fost primit cu entuziasm. Faptul că aparțin acestui cerc de epigramiști a fost un imbold să scot primul meu volum intitulat „CINE RÂDE LA URMĂ... - tablete ludice antistres”, tehnoredactat de bunul meu prieten Grig Cotul, cu o prefață generoasă din partea lui Petru Ioan Gârda și ilustrații de excepție ale caricaturistului galactic Costel Pătrășcan.

DB: - Ai în spate peste patruzeci de ani de creație rebusistică, de careuri mii și reviste făclii. Rebus, Rebus Maxim, Rebusache, Rebus Ideal, Rebusmania, Arta rebus etc. Ești membru fondator al mai multor cenacluri rebusistice. Administrator al revistei de rebus on-line „rebusmania-blog-ciocianu”. O Pasiune devastatoare, așa zice, pentru alte pasiuni. De ce și cum?

ȘC: - Rebusul a intrat în viața mea încă de pe băncile liceului. La început, o lungă perioadă ca dezlegător. Mai târziu, când am constatat că soluțiile apăreau rapid am încercat, timid, să compun. Primii mei dezlegători au fost, pe lângă soția mea, colegii de serviciu. Fiind foarte exigent din fire, am continuat să compun și să rup, până când mi-am luat inima în dinți și am trimis un careu de definiții la Rebus-Flacăra. Mare mi-a fost satisfacția când l-am văzut publicat în nr. 607 din 1982! În relieful tiparului, apărea mai frumos! M-am raliat Cercului rebusist „Navrom” unde i-am întâlnit pe Mihai Frunză și pe regretatul Anton Moreanu, pe care-i îndrăgeam din revistă.

În 2003, împreună cu alți împătimiți ai rebusului: Radu Iorga, Liviu Pascu, Constantin Pricop, Anton Mircea Samsonic și Ciprian Oglan, am constituit „Clubul Rebusist GRILA”. Lucrările noastre au apărut în mod regulat în revistele de gen din țară. În martie 2007 am reușit să scot REBUSMANIA - revistă trimestrială a Clubului GRILA unde semnav mai toți rebusiștii de calibru și Cercuri rebusiste din țară, rezistând timp de 12 numere, după care, în lipsa sponsorilor și a oricărui sprijin financiar, și-a încheiat existența.

În 2012 am înființat „rebusmania-blog-ciocianu” unde postează în cursul săptămânii careuri și enigmistică de la rebusiști consacrați, dar și de la începători în ale nobilei arte. Blogul se bucură de mulți vizitatori și comentarii favorabile, încununând cu multă bucurie efortul meu zilnic.

DB: - Cine te-a „călăuzit” pe acest drum, accidentat, al cuvintelor încrucișate? Există sau au fost concursuri și festivaluri specifice?

ȘC: - Înaintașii geniali din rebus au fost luminile călăuzitoare: Colea Herescu și Florentin-Titus Vasilescu erau în frunte. Întotdeauna m-a atras frumusețea expresiilor constituite ca definiții rebusiste cu pistă falsă sau elaborate. Apoi, firește, realizările în plan rebusistic, sutele de careuri

rezolvate și miile de careuri realizate și publicate în toate revistele de gen. Am câștigat Concursul de creație rebusistă „Memorial Gh. Dobrescu jr.” ediția 2003 și premii la diferite alte concursuri.

Ca o contribuție personală la fenomenul rebusist am organizat, împreună cu prietenul Ciprian Oglan din Toulouse, Concursul de definiții Rebusmania care a parcurs deja nouă ediții și la care au participat zeci de rebusiști din țară. Edițiile (cu premii consistente) s-au desfășurat online, cerând participanților să definească 20 sau 30 de noțiuni încrucișate într-un careu pus la dispoziția lor, grila respectivă apărând într-unul dintre numerele revistei Rebus Ideal, însoțită de clasamentul concurenților și careul cu selecția definițiilor câștigătoare.

Convingerea mea este că rebusul trebuie să fie, în primul rând, vectorul care situează în mod firesc dezlegătorul în postura de *homo ludens*. Definiția spirituală este o haină deosebită, nu neapărat Armani, cu care îmbraci cuvântul. Și dacă-i mai adaugi un mic accesoriu de umor, poate ieși în lume, la teatru sau la Operă, eclipsând orice frac sau redingotă cu lavalieră... Nu jigni dezlegătorul făcând paradă de cunoștințele tale generale! Lasă-l să creadă că ar fi putut și el să dea oricând definiția, atât de la îndemână să-i pară! Întotdeauna am considerat că motorul gândirii, creierul, trebuie pus permanent la treabă, antrenat, pentru că altfel se atrofiază. Eu nu fac altceva decât să ajut oamenii să se antreneze...

DEFINIȚIA

Un șirag de perle faine
Încrustate în cuvinte,
Dezlegând un fel de taine
Pentru cei deschiși la minte.

DB: - Ești și un epigramist foarte bun. Ce „înruțește”, de fapt, rebusul cu epigrama?

ȘC: - În primul rând, spiritul, faptul că în definiția rebusistă spirituală, ca și în epigramă, poanta este cea mai apreciată și gustată. Apoi, în aceste două genuri literare, aparent de nișă, subliniez: numai aparent, se folosesc adesea unele procedee literare cum ar fi calamburul sau bariotropul, dar și alte „artificii” lingvistice sau enigmistice: metagrama, androginul, apocopa, afereza, scartul etc. Amintesc aici că această temă a fost tratată în mod magistral de maestrul Ștefan-Cornel Rodean în lucrarea sa referitoare la „Tehnici rebusistice și epigramatice”. În această idee, alături de un grup inimos de epigramiști consacrați: Nicolae Bunduri, Grigore Cotul, Valentin David, Petru Ioan Gârda, Janet Nică, Florin Rotaru și Viorel Vrânceanu, am inițiat un serial de careuri cu definiții rebusist-epigramatice intitulate EPIGREBUS, apărute, peste 50 dintre ele, în cunoscutele reviste: Rebus, Rebus Ideal, Izvorul Someșului și revista Epigrama. Măiestria autorilor în combinarea definițiilor rebusiste cu pistă falsă și epigrama însoțită de poantă, a adus aprecieri deosebite din partea dezlegătorilor.

Aș aminti aici o definiție epigramatică “la temă”:

REBUSIȘTII

Pe câmpul alb cu miele negre,
Sfidând tipicuri și uzanțe,
Ei - autori cu minți alegre -
Pictază-n sute de nuanțe...

DB: - Ce premii importante ai câștigat și de care te simți mai aproape? Cum îți par cele două lumi, care se și întrepătrund, a epigramiștilor și a rebusiștilor?

ȘC: - În măsura în care am participat la concursuri (din păcate, destul de rar, din cauza timpului disponibil), am obținut premii îmbucurătoare. Premiul I la Epigramă, Premiul I la parodie, Premiul I la volum, Premiul I la concursul ad-hoc, și câteva mențiuni. Dar mai am timp, sper...

Cum spuneam și mai devreme, lumea epigramei și cea a rebusului au unele puncte comune: în primul rând este nevoie de o anume chemare interioară, de o aplecare asupra sensurilor multiple ale unor noțiuni și de definirea lor într-un careu sau în cele patru versuri ale unei epigrame. În opinia mea, în ambele situații trebuie ca dezlegătorul sau cititorul să primească lovitura de grație în final: soluția din grilă sau poanta din epigramă.

DB: - Ca membru al unui cenaclu de renume în literatura umoristică, Satiricon, ce crezi că ar trebui să predomine, în cadrul ședințelor periodice/obișnuite ale unui cenaclu și de ce? Partea de analiză pe text și îndrumare ori partea artistică, de expunere și spectacol?

ȘC: - La ședințele lunare ale Cenaclului Satiricon sunt citite întotdeauna epigramele noi ale membrilor și sunt notate prin vot deschis. Consider că este o modalitate „democratică” de apreciere a muncii fiecăruia dintre noi. Bineînțeles că obiecțiile sunt tot la vedere, fără supărare. De asemenea, cred că este destul de importantă și analiza pe text, mai ales pentru lucrările prezentate de noii membri, tocmai pentru a le arăta punctele în care trebuie să exerseze sau să fie mai atenți: poanta, prozodia, rima etc. Sigur că există și partea de spectacol, cum inspirat ai numit-o, care este întâmpinată adesea cu aplauze la scenă deschisă...

DB: - Ești colaborator al mai multor reviste de literatură umoristică de azi, inclusiv „Epigrama” și „Scârț”. Cum ai caracteriza cele două reviste și ce crezi că ar mai putea fi îmbunătățit?

ȘC: - Atât „Epigrama”, cât și „Scârț” sunt, de departe, printre cele mai bune și apreciate reviste de profil. Sperând ca umorul sănătos pe care-l practică ambele reviste să rămână la fel de consistent, contribuind printre altele și la pansarea unor răni provocate de politicieni, le urez viață lungă și succes!

DB: - Ești laureat la SCÂRȚ - UMOR, ediția a VI-a, 2026, invitat și participant „străluce” al Festivalului. Ai și fost declarat câștigător al unei runde de epigramă ad-hoc, desfășurată în cadrul cinei festive de la Motel Bucium. Ce ai avea de remarcat în legătură cu „întâlnirea” de la Iași și ce crezi că ar trebui evitat la un viitor festival?

ȘC: - Mulțumesc pentru apreciere. Atât programul festivalului cât și desfășurarea lui au fost de înaltă clasă, fapt pentru care vă felicit din toată inima. Sunt perfect conștient de câtă muncă și dăruire a fost nevoie pentru a realiza acest eveniment. Nici prețul petrolului n-a crescut la astfel de cote! Dacă ar trebui evitat ceva pe viitor, cred că ar fi criza politică și economică, dar asta nu ține de noi... ori ține?! Poate că mai multe poze „de grup” ar fi dat bine...

DB: - Da, am constatat cu uimire că n-am poze de grup pentru Festival, să le pot pune în revistă. E clar că, așa cum am mai spus, de la o vârstă încolo fiind, epigramiștii pozează mai greu.

Îți mulțumesc pentru prezența alături de noi și pentru sprijinul acordat revistei. În finalul acestui interviu, ce ai vrea să transmiți cititorilor și chiar privitorilor revistei SCÂRȚ?

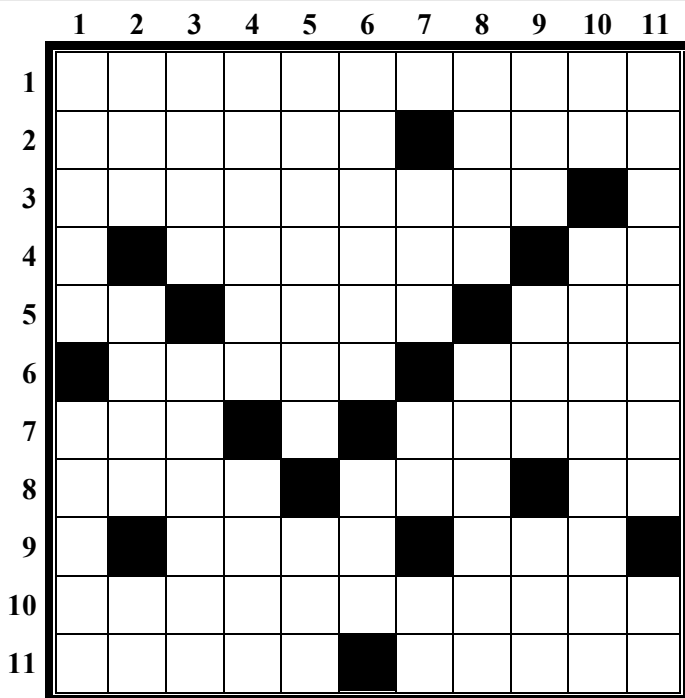
ȘC: - Mulțumesc foarte mult pentru ospitalitate și sentimentul de bine, chiar excelent, pe care l-am avut pe tot parcursul festivalului. În ceea ce privește calitatea revistei Scârț, sunt convins că oricine o vede sau o răsfoiește pentru prima dată, n-o mai lasă din mână!

Sănătate maximă și spor!

DB: - Mulțumesc/mulțumim și noi, asemenea! Viață lungă și frumoasă! Careuri bogate și cer senin!

EST MODUS IN REBUS

LOGOFĂTUL DE TAINĂ

Se închină celei care a fost și va rămâne în file de aur,

RODICA OJOG-BRAȘOVEANU

ORIZONTAL: 1) Milosârdia unora cu osânză la pungă și degrabă cheltuielnici. 2) Truditor făurind cu migală chipuri chenăruite cu lumină – Ulițarnici gureși opintind prin neauă după obicei (sg.). 3) Văscioare cetluite în lemn mustind de apă vie. 4) Acadea mușcată de poftalnici beutori de tabac – Glazura cataifului! 5) Jais scobit! – Mozaic cârpit în șagă de Ștrul cel hâtru – Hlamidă mierie, vestmânt viu pentru crăiasa de aur. 6) Trâmbițaș trufaș de curte alungând

zdreala de întunerice – Un om crud, lipsit de bună creștere. 7) Bate șeaua cu șezutul în berneveci – Deslușiți ca într-o mirază cu ape limpezi. 8) Cată dindărăt (!)... și se dă iuteș la inimic – Covor chindisit cu rost să mângâie opinca – Semne de azbucoavnă pe înțelesul calicului. 9) I se pun pirostriile în bătătură – Flacăra vie de credință cetluită în piatră în slujba înălțării. 10) Gazde primitoare încorsetate de rânduială, după ighemonicon. 11) Bidiviu zburdând buiac, ca vântul șturlubatic – Știmă hicleană mustind de venin (pl.).

VERTICAL: 1) Slujbă de iscoadă ulițarnică deprinsă a stâlpi cu privirea – Una cu mintea cât unghia de calic și priceperea beteagă. 2) Îi colea, prin Moldova – Purtător de herb, croit în aceeași sâmbătă cu platoșa, cu fereală de hanger – Rob fără nimica! 3) Țiitori de giuvaericeale pentru ai fuduli de urechi – Grijiitor de vorbe grădinărite cu chichirez. 4) Un om șiștav și firatic, pălit de muierea lui – Vârsta dosită sub suliman vârtos de iruri și pomezi. 5) Bășnește cu sârg, poftorind isprăvi urechilor ciulite – Sarsanaua cu merinde, zi de zi tot mai calică. 6) Olăcar cu misie de taină – Un sfârâiac de clipă măcinând greu zăbava. 7) Împerecheate la cai! – Ișlic de logofăt! – „Ulcior de lut” sfințit cu apă vie. 8) Sfada rudelor iutace pe o bășică vânteșă – Plimbători de bodroanțe cu ifose de neguțători. 9) Slove de pildă pentru înaintași – Grădină pururea verde, părăsită mulțămită muierei poftalnice – Prețăluitor de odoare. 10) Pecete valahă de voievod – Abace cu sfârlează biciuite cu un fir de lumină. 11) Ctitorii în slujba înălțării neamului – Strai de borangic chindisit cu fir, în aceeași sâmbătă cu catrința (pl.).

Dicționar: EEC.

LOGOFĂTUL DE TAINĂ: FILANTROPIE; ICONAR; IROD; LIBERIENE; I; A; IMAMEA; CF; JS; ITIC; ROI; COCOS; TANC; TUR; R; LEITI; ATAC; TOL; OI; M; TUCI; ANA; PROTOCOLARI; ABRAS; MISEI.

Ștefan CIOCIANU

DE VARĂ, FĂRĂ VARĂ

verighetă – aur care te încătușează

*

verighetă – libertate pusă la punct

*

verticală – linie orizontală care a consumat Viagra

*

viagra – ridicarea amintirii la putere

*

viol – intrare în trafic fără permis

*

vioară – violoncel la categoria muscă

*

vorbire – tăcere dată la maximum

*

vrej – loc de unde izvorăsc proștii

*

vocă – tărie care te înmoaie

*

vulpe – guler pe patru picioare

*

viespe – vaccin din senin

*

vis – coșmar zugrăvit

*

veghe – somn cu ochii deschiși

*

voce de bas – voce obeză

*

viciu – virtute cu bușele uzate

*

viperă – soacră contrazisă de ginere

*

vacă – etapă a femeii când bărbatul devine bou

*

vacă – etapă a soției când bărbatul are amantă

*

viitorul – pielea ursului din pădure la care visează clipa

*

văduvă – femeie căreia nu mai are cine să-i dea dreptate

*

viteaz – bărbat care are curajul de a-i spune soției că ea nu are dreptate

CUGET, DECI REZIST... (aforisme)

**ION
DIVIZA**

**GHEORGHE
BÂLCI**

Căsătoria are multe avantaje; ești gata, fiule, să le... suporti?

Dacă totuși îți permiți să spui niște prostii, încaltea să fie cu tâlc!...

Prea îndrăzneț se îmbracă evele azi; uneori nu-și pun pe ele nici măcar frunzele!...

Nebunii săvârșesc fapte pe care oamenii întregi la minte doar își imaginează că le-ar face...

Pe drumul vieții, orice trecător este... efemer.

Ultima oră. Adepții modernismului de peșteră l-au bătut cu emoticoane roșii pe un poet romantic!

Trebuie să postezi o prostie general acceptată, ca să-ți comenteze mai mulți deștepți cu: RESPECT!

O simplă constatare: numărul like-urilor e în scădere, iar al anunțurilor mortuare în creștere.

Un „umorist” m-a făcut să plâng. Răzbunarea? I-am cântat o manea și a crezut sincer că-s un mare artist!

Oameni, fiți generoși! Lăsați pigmeii să creadă despre ei că sunt mari!

De fiecare dată, când simți că ai spus o prostie, stai liniștit că mai spune și altcineva una pentru starea de echilibru intelectual...

Cartea care nu se cumpără, se dăruiește.

Poliția auto peste hotare stă la post, iar a noastră stă la pândă.

Tratamentul cu mijloace naturale, spre deosebire de cel cu medicamente, e bun, în primul rând, pentru că nu-ți încurcă nimeni medicamentele.

Cu cât mai proastă ți-i memoria, cu atât mai bine ții minte zilele de aur pe care le-au trăit alții care au muncit mai puțin, dar au avut mai mult noroc decât tine.

Cel mai ușor legea găsește ac de cojoc la cei cu c...ul gol.

Un bărbat îmbrobodit mai greu iese dintr-un divorț basma curată.

E mai ușor să-ți înveți copiii să meargă prin viață, decât să stea bine pe picioare.

Pe omul care nu are noroc, îl caută fericirea, dar nu-l găsește acasă.

Interesul poate naște prietenii de moment și distruge prietenii de durată.

GEORGICĂ MANOLE

CAȚAVENCII ȘI NOI (I)

Volumul lui Eugen Istodor, „**Cațavencii și tribul lor**” (Editura „Polirom”, Iași, 2018), înainte de a fi o etnografie a grupului incomod și de moravuri grele „Cațavencu”, este și unul în care autorul a pus în ecuație, după cum declară, „propria înțelegere a umorului”. Perioada de analiză este 1990 - 2000 și reprezintă teza de doctorat în sociologie a autorului, redactată sub îndrumarea lui Vintilă Mihăilescu. Autointitulându-se o revistă de moravuri (g)rele, bârfe și șmenuri, „Cațavencu” (în toate variantele) și-a asumat condiția de neo-trib, devenit unul longeviv și vizibil în spațiul românesc, atribuindu-și calitatea de COMUNITATE DE UMOR. A fost adoptată noțiunea de neo-trib în accepțiunea lui Michel Naffesoli, descrisă astfel de Eugen Istodor: „*O nouă formă de individualizare comunitară și identitară în postmodernism. Autorul arată că vechii determinanți ai identității au intrat în criză, iar postmodernismul presupune experiențe multiple, emoție, reprezentare și expunere. Intensitatea și mobilitatea acestor experiențe coagulează neo-triburile, un termen cu conotații primare, istorice, dar adecvat formulelor migratorii contemporane.*” Revista și-a luat ca repere două lucruri: a) bancurile; b) teoria lui Mihai Bahtin extrasă din cartea sa „*Francois Rabelais și cultura populară în Evul Mediu și în Renaștere*” (Editura „Univers”, 1982). Oana Chelaru-Murărașu, într-un studiu al său, găsește două aspecte definitorii ale materialelor publicate în acest săptămânal: a) „*proteismul formulelor textuale*”; b) „*demonul ludic al asociativității lexicale*”. Redacția n-a făcut niciodată un armistițiu cu politica, decât o singură noapte pe an, atunci când organiza Marele Bal. Textele, caricaturile, bulele etc., basculând între valențe literare și

vehemență, au satirizat, cu precădere, inadecvările de limbaj ale politicianilor, precum și neconcordanțele dintre discursurile oficiale și cele neoficiale care se anulează reciproc.

Adepții unui umor agresiv, membrii tribului „Cațavencu” definesc umorul din perspectiva construcției sale psihologice și creatoare. Reținem câteva caracteristici fără a indica autorii: „*are o libertate limitată*”, „*este, totuși, un patrimoniu național*”, „*mecanismele umorului sunt descrise de domeniul estetic*”, „*trăiește prin el însuși*”, „*definește operele de mare generalitate*”, „*funcționează ca o formă de amnezie a societății prezentului traumatizant*”, „*nu este contextualizat*” etc. Interesantă este o clasificare a umorului făcută de Doru Bușcu, una care a fost adoptată de membrii tribului „Cațavencu”: 1. „*umor cult*”; 2. „*umor de autobază*”. Explică autorul: „*Umor de autobază era codul glumelor porno. Când inspirația oboasă, apelam la limbajul îngrozitor al căminelor, al armatei, al secțiilor de întreprindere. Sexul murdar aprinde mereu imaginația și face mereu lumea să râdă. Mulți dintre noi eram îndrăgostiți de înjurăturile înțelepte, mulți aveau ticuri de limbaj porcos. Asta numeam noi umor de autobază și îl foloseam ca stimulent pentru umorul „cult”, „publicabil*”.

Încă de la început (5 februarie 1990), săptămânalul „Cațavencu” și-a propus să pună accent pe satiră, pornind de la caracteristica acestuia de a avea ca referent societatea, zona politică, mai ales, acest domeniu fiind considerat motorul de insatisfacții în spațiul național. S-a ales satira nu doar pentru faptul că are ca referent societatea, ci și pentru a acoperi o zonă de nișă, „Cațavencu” devenind singura revistă de satiră din piața românească. Explică Eugen Istodor: „*În consecință, a râde/a satiriza înseamnă „a râde împreună”, înseamnă a fi parte dintr-o comunitate care produce și consumă satira. Râsul și satira propun o practică în interiorul unei comunități care a împărtășit cu membrii săi o minimă cultură, formal și informal, și a folosit-o în activități comune. Într-o astfel de comunitate, ierarhiile se schimbă, ceea ce are*

durată este ritualul în sine, povestea împărțită și memorizată, simbolurile interne care generează și amintesc regulile interne și identitatea socială". Eugen Istodor tratează satira din trei privințe: a) „*ca un gest social simbolic, cu un grad ridicat de reducționism din punctul de vedere al conținutului*"; b) „*sociologic vorbind, satira este semnul vizibil a două procese de identificare și recunoaștere*"; 3. „*dă măsura identității proprii (socializare) și inițiază/selectează noi comunități sociale (sociabilitate)*". Membrii neo-tribului „Cațavencu” au rămas tot timpul cu concluzia că „*în politică nimic nu s-a schimbat, că imoralitatea n-are vârstă*". Pornind de aici au supus tirului satiric duplicitatea, dublul limbaj, inegalitatea social-politică, frica de a pierde puterea politică, obținerea unui avantaj instituțional prin șantaj, nepăsarea și profitul de pe urma tragediilor, fixismul și exacerbaria lui, lipsa de principii, oportunismul politic, realitatea românească în raport cu puterea obișnuinței etc. Cititorii au putut constata, cu privire la satira din „Cațavencu”, faptul că „*dădea sens unei lumi politice aparent ilogice, unei societăți considerate haotică, nesigură*". În ceea ce privește limbajul satirei din „Cațavencu”, Eugen Istodor crede că a devenit mult mai mult decât un limbaj, la aceasta contribuind și adaptarea acestuia la teoria expusă de Pierre Bourdieu în lucrarea sa „Limbaj și putere simbolică”: „*... a devenit un comportament social date fiind modalitățile de comunicare ale Puterii și Opoziției. Limbajul satirei imagina rezistența în fața sistemului și o delimitare de alegătorii Puterii. Limbajul satiric devenea formula simbolică de dominație. Din partea societății civice și a Opoziției politice*".

Autorul crede că satira prezentă în „Cațavencu” a realizat o adevărată performanță: „*satira își spunea cuvântul, clasifica, pune diagnostic, dovedea maturitate în zone problemă, în momente și dispute acute*".

Încheiem aici prezentarea primelor două capitole, din cele cinci, cu o apreciere la membrii neo-tribului: „*Erudiți în ale frazeologiei, ei sunt campioni absoluți ai reciclării clișeeleor de orice tip, pe care le tratează cu o*

dezinvoltură ironică ce descinde, oarecum, din Urmuz. De la expresii și locuțiuni curente și până la proverbe, titulaturi, sintagme fixate în limbajele sectoriale (administrativ, juridic, politic, sportiv etc.), clișee ale limbii de lemn de ieri și de azi ori referințe livrești (citate celebre, titluri de opere literare, filme, melodii, dictoane latinești etc.) – nimic nu scapă tribului concertat al Cațavencilor. Pe acest teren se manifestă cu precădere creativitatea lexicală specifică acestei reviste, sursă principală a ironiei sale scăpărătoare".

Continuăm incursiunile în volumul lui Eugen Istodor, „**Cațavencii și tribul lor**” (Editura „Polirom”, Iași, 2018), cu al treilea capitol, unul care vine cu explicații privind mediul financiar-politic și de conținut, care au produs incongruențele, ca principale ținte satirice. Eugen Istodor nu este de acord cu cei care pun satira în stare de război prin sintagme precum „*satira are drept țință*”, „*trimite săgeți*”, „*lovește*” etc.: „*În fapt, satira, precum întregul corpus de practici ritualice, indiferent de denumirile atribuite lor de variate comunități, doar constată și interpretează clivajele societății*”. Eugen Istodor, pe baza bibliografiei consultate, indică două modalități de punere în evidență a imperfecțiunilor: **a) superioritatea** - teoretizată de Platon sau Baudelaire, explicată astfel de Noel Carroll - „*performerul se află pe un plan superior țintei sale cu deficiențe reale sau simbolice*"; **b) incongruența** - teoretizată de Schopenhauer și alții, explicată de același Noel Carroll - „*satira este o constatare și o caracterizare a contrastelor realității imediate (sine, indivizi, instituții)*". Eugen Istodor prezintă contribuția, mai mult sau mai puțin benefică a unor persoane, la evoluția și existența săptămânalului „Cațavencu”: Ovidiu Nacu, membrii tribului, Mihai Cârciog, Mihai Antonescu și alții. În perioada 1990 - 1995, satira „Cațavencu” atingea apogeul din toate punctele de vedere, fapt ce a făcut, după cum spune Eugen Istodor, să apară „*mulți corbi care s-au rotit deasupra ziarului*”, nominalizați fiind Tofan, Patriciu, Vântu, Sârbu sau Sorin Marin.

(VA URMA)

IOAN VÂRLAN, Iași

SÂMBĂȚĂ

Sâmbătă, 06
iunie 2026, la
Palatul
Braunstein din
Iași, Asociația
umoriștilor „Al.
O. Teodoreanu”
- Iași, a avut loc

ȘEDINȚA FESTIVĂ, intitulată „Șase!
Scârț-Umor Șase!” cu o largă participare
a publicului doritor de umor.

În deschidere, Daniel Bratu, președin-
tele Asociației Umoriștilor „Al. O.
Teodoreanu - Iași a încântat, ca de obicei,
publicul, cu o melodie din repertoriul său.

A urmat intervenția primarului
Municipiului Iași, Mihai Chirica. În
program au fost incluse mai multe puncte
de lucru după cum urmează:

1. Constantin Iurașcu-Tataia - persona-
jul zâmbetului cu sens, prezentat de Vasile
Vajoga și Daniel Bratu.

2. Lansarea volumul „SIMEZE”-autor,
Vasile Vajoga, volumul „ȘAPCA LUI
BĂLICI”- autor Daniel Bratu și Revista
„SCÂRȚ”nr.32- mai 2026.

3. FESTIVITATEA DE PREMIERE a
laureaților concursului de literatură
umoristică SCÂRȚ-UMOR ediția a-VI-a,
in memoriam „Constantin Iurașcu-
TATAIA”.

4. Cântec de inimă-n vers - recital folk-
Cezar Popescu.

5. „Să râdem cu ștaif” - spectacol de
caricatură comentată - Costel Pătrășcan.

6. „Vara la oraș”- recital literar-muzical.

7. Expoziție de grafică - Marian
Avramescu și de fotografie - Laura
Lungescu.

MARIAN AVRAMESCU, Ploiești

SCÂRȚ- UMOR, IAȘI 2026

Mulțumesc, Scârț-umoriștilor - suflet
ai Festivalului pentru bucuria de a mă face
parte a unei manifestări culturale
dezinhibate, libere, spontane, în care
spiritul a fost eroul principal. Mulțumesc,
Daria Dumescu, Sanda Nicucie, Vasile
Vajoga, Daniel Bratu,... a fost desăvârșirea
însăși.

ȘTEFAN CIOCIANU, Cluj

ȘI A FOST...

Și a fost
dimineată... și a fost
seară... și a fost
extraordinar la
Festivalul SCÂRȚ-
UMOR - Iași 2026!
Cele câteva instan-
tanee postate aici

(pe FB, n.r.) nu pot descrie în întregime
bucuria revederii cu oameni de spirit și cu
suflet mare! Organizatorii s-au întrecut în
a ne oferi momente de neuitat și surprize
plăcute la tot pasul, de la primire până la
seara festivă de rămas bun. Mulțumim
pentru răsfăț!

GHEORGHE BĂLICI, Chișinău

EXCELENT

La Iași a fost un Festival de Umor minunat. Am prezentat cartea de cronici „Șapca

lui Bălici” semnată de Daniel Bratu, prefătată de subsemnatul, și am spus și niște epigrame... nepremiate. Să fie sănătoși organizatorii și toți invitații și să fie măcar așa de excelent și la anul!

MIRELA GRIGORE, Rm Sărat

SCÂRȚ

UMOR CU FAST ȘI HAZ-

(Cronică la scenă deschisă: Festivalul Internațional de Literatură Umoristică „Scârț-Umor” Iași, 5-7 iunie 2026)

Ediția a VI-a a Festivalului „Scârț-Umor” Iași, dedicată memoriei lui Constantin Iurașcu „Tataia”, a transformat capitala Moldovei într-un refugiu al relaxării și într-un spațiu al râsului la scenă deschisă. Între poezie umoristică, epigrame excelente și tema centrală „Îndrăgostit la vârsta a treia”, evenimentul organizat de Asociația Umoriștilor „Al. O.

Teodoreanu - Păstorel” a demonstrat că satira nu are riduri, nu suferă de Alzheimer, ci lasă în suflet doar liniile unor emoții foarte pronunțate.

Iașul a confirmat încă o dată că știe să râdă de rigorile trecerii timpului și de vremurile tulburi în care ne învârtim. Festivalul „Scârț-Umor” 2026 și-a pus punct ediției cu certitudinea că satira nu va muri niciodată, document certificat prin imagini și cuvinte. Cronicile ce vor fi strânse despre acest festival vor rămâne veritabile testamente și istoriografii nuanțate ale umorului valoros și ale epigramei de top.

Dacă cineva credea că dragostea la vârsta a treia înseamnă doar regrete, rețete compensate și ceaiuri de tei, cei 47 de concurenți de la poezie și cei 63 de competitori de la epigramă, acceptați în marea finală, au dăruit mitul cu creația din dotare. S-a răs pe rupe, s-a „scârțâit” literar și s-au numărat rimele mai ceva ca pulsațiile cardiace după urcușul unor coline.[...]

Seara festivă la „Pensiunea” lui Oleg Spînu a fost un etalon al ospitalității locale, culminând cu un spectacol de artificii neașteptat și unic în lumea festivalurilor de umor. [...]

Cazarea la Motel Bucium a asigurat, timp de două zile, odihnă la înălțime și aer curat. Amplasat strategic pe dealul Bucium, motelul a oferit concurenților veniți din toată țara nu doar o panoramă superbă asupra Iașului luminat, ci și un refugiu perfect pentru digerat poantele zilei.

Atmosfera Cenaclului „Păstorel” a confirmat că spiritul boem a fost la datorie. Membrii cenaclului au fost pretutindeni, acționând ca un liant de voie bună. Cu ironii fine șoptite la ureche, epigrame improvizate pe șervețelele de la restaurant și replici tăioase, aceștia au transformat

fiecare moment al festivalului într-un veritabil Elizeu al buneii dispoziții.

Următorii organizatori de spectacole din țară au început deja să se agite. Gândul că, după festivalul de la Târgu Jiu și cel de la Iași, exigențele și standardele de ospitalitate au ridicat miza atât de sus, îi pune în dificultate în aceste vremuri de restriște și de economie la sânge! Deviza lor a devenit acum: „Din vai și vai, vom face Rai!”.

Deși satira adevărată nu are nevoie de prea multe ingrediente, un decor pe măsură precum Palatul Braunstein, bucatele alese și niște gazde „jos pălăria” au oferit festivalului starea de grație absolută. Mulțumesc pentru onoarea de a-mi fi acordat Premiul special „Pe Râmnic în sus”, mulțumesc pentru ospitalitate și pentru un sejur minunat într-o lume de povești din capitala Moldovei! Felicitări, oameni minunați! Felicitări alese premianților! Felicitări tuturor!

SCÂRȚ-UMOR

Trecu și „Scârțul” foarte iute,
Iar vara ne-a bătut în poartă,
Umor-u-a cucerit redute
La Iași, fiind făcut cu artă.
Duelul de la scena mare
A demonstrat că suntem buni;
Avem umor, avem dotare,
Dar, uneori, suntem nebuni.

Mai credem încă în iubire,
O abordăm prin vii catrene,
Într-un poem sădăm trăire,
S-o dăruim pe zeci de scene.
Ne luăm în pleasnă guvernării,
Cu haz mai râdem noi de noi
Și-n Iași am fost toți militanții
Umorului ce-a curs șuvoi.

La „Scârț” s-a depășit firescu',
Iar Bratu a făcut echipă

Cu Nicucie și Dumescu
Și cu Vajoga-n orice clipă.
Făcând acuma mici sinteze,
Vajoga fu un partener
De recital, de pe „Simeze”,
Și nu mai este un mister.

Epigramiști din toată țara
Au scris la „Scârț” și poezie,
S-au bucurat să vină vara
S-asiste la ceremonie.
A fost belșug și fast la masă,
La scenă - un duel regal
Și dac-aș zice că nu-mi pasă,
Aș deveni proverbial.

Aș povesti o noapte-ntreagă,
Dar mă opresc și, printre rânduri,
Spun: Fu perfect și nu-i de șagă,
Că miza lor ne-a pus pe gânduri.
Ce să mai zic! Au fost de toate
Lansări de cărți și cuvântări,
Fu și primarul printre gloate
Și recitaluri, recitări...

Gândindu-mă la festivaluri,
La Pavelescu, fac proiecte,
În minte-mi vin idei în valuri:
O capră, mesele selecte...
Și tot ce fu; dar stau cuminte,
Un gând vorbește, altu-i mut
Și cuget, cu festinu-n minte:
„Vai, Nicu, vai...”, tu ai văzut?...

La Iași și Târgu-Jiu fu bine,
Dar Bratu și cu M. Lungescu
S-au strofocat cam mult... În fine!...
Mi-au amintit de unul... Escu.
La Oleg, vinu-a dat curajul
Și am urcat chiar la releu,
Ca să-ntregim cumva colajul:
La „Scârț-Umor” fu... Elizeu.

**CUCI ȘI
CUCĂ**

A mai
trecut un an
și iar am luat
drumul

Iașilor, de data aceasta nu singură, ci însoțită de cei patru muschetari CUCi: fizicianul Brumă, programatorul Norică, comandorul Kaiter și procurorul Țucă, ce au făcut un ocol pe la Slobozia, s-o salte (dar fără cătușe) pe chimista de mine. Cinci oameni de profesii diferite, uniți de pasiunea pentru literatură umoristică.

Drumul împreună e, ca de fiecare dată, o încântare. Povestim, glumim, râdem, cântăm, ne mai și ciondănim, dar ne trece (Brumă și cu mine; noroc cu lucidul Kaiter care ne desparte, pavază sigură între noi și garanție a faptului că n-o să ne spargem capetele). Și, evident, ne simțim importanți (când ai șofer un procuror, apăi tu cine ești?). Nici nu simțim când trec orele, cu tot cu pauza de ciorbă de burtă.

La Motelul „Bucium”, parcă am aterizat într-un rai pământean. Mult verde, păsări ciripind, câini prietenoși, eleganță, plus căldura cu care suntem întâmpinați de gazdele noastre, organizatorii festivalului „Scârț Umor”: Daniel, Sanda, Daria și Vasile. Cina de bun-venit e ca o amprentă ce nu va fi ștersă curând din memoria festivalurilor umoristice. Chiar dacă unii suntem obosiți de pe drum, primim darul de a ne bucura de fiecare moment, ba chiar dansăm cu plăcere, sporovăim și

participăm la concursul de epigrame ad-hoc.

Momentul festiv de a doua zi a fost precedat de un mini-tur ghidat, apoi ne-am adunat în Palatul Braunstein pentru festivitate. Timp de peste trei ore, am ascultat epigrame și poezie umoristică, am asistat la două lansări de carte (a lui Daniel, cu cronici de festival, și a lui Vasile, cu poezie lirică.) Muzica a întregit frumos această sărbătoare, precum și show-ul de caricatură comentată susținut de Costel Pătrășcan.

Punctul culminant a fost cina festivă care s-a prelungit în noapte, în același loc mirific ca și anul trecut, de unde poți vedea lumea de sus; Oleg, împreună cu frumoasa-i familie, a fost o gazdă perfectă, cum rar îți e dat să întâlnești. Totul la superlativ, cu maximă naturalețe, implicare și generozitate. Desigur, la atmosfera extraordinară de veselie, umor, dar și melancolie au contribuit și alții, organizatori și invitați. Mulțumesc, cu recunoștință, pentru tot ce am simțit și primit!

Duminică dimineată, după micul dejun și cuvenitele îmbrățișări de rămas-bun, am plecat iar cu muschetarii mei, lăsând în urmă Iașul cel frumos. La ieșire din Vaslui, ne-am oprit la statuia lui Ștefan cel Mare și Sfânt, pentru a-i aduce un omagiu. După ce privim machetele cetăților și mănăstirilor, urcăm treptele, în acordurile melodiei: „Când a fost să moară Ștefan”. Facem fotografii, așa cum facem și mai târziu, în Bălănești, cu avionul IAR-93 plasat la răscruce de drumuri noroioase. În mașină, mă apuc de cântat, acompaniată de Ionuț, din repertoriul Mariei Tănase, al Ioanei Radu și altor de demult soliști, motiv pentru Kaiter să mă întrebe: „Ți-e foame?” Îmi era, nu-mi era, dar pe la Galați tot am oprit să mâncăm, mai mult un pretext să mai prelungim șederea noastră împreună, care se apropia de final.

După masă, m-am dedat unui binecuvântat somn, la care cred că m-a însoțit și colegul de bancă. Visam ba că plouă, ba că e soare, iar cu jumătatea de creier care stătea de veghe mai auzeam frânturi din conversația mușchetarilor rămași treji (obligatoriu pilotul și copilotul) și m-am trezit de-a binelea când l-am auzit pe Ionuț zicând ceva de „proxeneții mei”. Adică ai lui, meseria, deh!

„Ploaia dansa împreună cu noi” când am coborât din mașină, dar la mine fuse doar o răpăială, pe când la ei, în drumul spre Constanța, a dansat cam mult, însă mi-au raportat (ca unei mame ce le sunt) că au ajuns cu bine, că doar nici ploaia, cât o fi de rea, nu se pune cu niște umoriști.

M-am întors mai grea decât am plecat, și eu, după atâta mâncare, dar și bagajele mele, pline de reviste și cărți, semn că, la noi, încă se scrie și - să sperăm - se și citește. Suntem bine.

MIHAI LUNGESCU, Tg Jiu

FELICITĂRI!

Apreciez
eforturile
organizatorilor
în asigurarea

fondurilor pentru desfășurarea festivalului și grija pentru buna calitate a tuturor activităților din program. Palatul Braunstein, monument de arhitectură al începutului secolului trecut, a dat greutate și distincție ședinței festive „Scârț-Umor”, în cadrul căreia, pe lângă multiple evenimente (lansări de carte, recitaluri folk, expoziție de grafică - Marian Avramescu, expoziție de fotografie - Laura Lungescu, spectacol de caricatură

comentată - Costel Pătrășcan, recital literar-muzical oferit de membrii Asociației Al. O. Teodoreanu Iași și simpatizanții acestora), s-a desfășurat festivitatea de premiere cu recitalul laureaților și invitaților în festival. De apreciat prezența la eveniment a primarului orașului, dl. Mihai Chirica.

Umorul de calitate și molipsitoarea voce bună au însoțit invitații la familia Oleg Spînu (președintele cenaclului literar Iași și scrie) și Lili Spînu, gazde admirabile și interlocutori agreabili. Ospitalitatea nu a cunoscut limite și a fost bine garnisită cu muzică, dans și hohote de râs.

O manifestare a cărei reușită a fost garantată cu sufletul organizatorilor, dăruit din belșug.

Felicitări neobosiților Daniel Bratu (Președinte executiv al Asociației Al. O. Teodoreanu - Păstorel, Iași), Sanda Nicucie, Vasile Vajoga, Daria Dumescu, Oleg Spînu, Lili Spînu, sponsorilor și tuturor celor implicați în eveniment.

DAN NOREA, Constanța

AVIOANE

Între 5 și 7 iunie, un pluton de CUCi – Loredana Dalian, Petru Brumă, Liviu Kaiter, Ionuț-Daniel Țucă și subsemnatul – a participat la Festivalul “Scârț-Umor”, organizat la Iași de către Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Păstorel. Festivalul s-a desfășurat în trei locuri diferite, pensiunea Bucium, aflată într-un decor feeric, palatul Braunstein din

Iași și reședința minunatei gazde Oleg Spânu, din comuna Chicerea.

Voi evita descrierea festivalului, au făcut-o foarte bine cronicarii dinaintea mea. Vin doar cu impresii personale. În prima seară, la Bucium, a avut loc un concurs ad-hoc de epigrame cu tema "Bucium". Cu epigrama mea am înduioșat juriul, format din persoane pline de empatie, drept care a trecut peste regula obișnuită - doar trei premii - și a acordat un premiu de consolare pentru locul 4. [...]

Ambele seri, atât cea de vineri cât și cea de sâmbătă, mi-au amintit de niște nunți frumoase, petrecute în tinerețe. Spre deosebire de multe persoane, care consideră nunțile drept obligații - vii la mine, vin și eu la tine -, eu mă simt minunat în asemenea ocazii. Vă spun un secret, în iulie se mărită cea mai mare dintre nepoate. Am un singur dubiu. Fiica mea cea mare va fi soacră mică. Fiica mea cea mică va fi nașă mare. Eu ce voi fi, bunic mic sau bunic mare? Indiferent de răspuns, consider că atât festivalul de la Rânca-Târgu Jiu, cât și cel de la Iași, au constituit pentru mine niște excelente repetiții generale pentru nunta din iulie. Încă țin la mâncare și la băutură, încă pot dansa câteva ore, fără să ajung la urgență.

Mulțumesc încă o dată, și pe această cale, inimoșilor Daniel Bratu, Sanda Nicucie, Vasile Vajoga, Daria Dumescu, precum și minunatei familii a lui Oleg Spînu!

Aviz organizatorilor de festivaluri: după Rânca-Târgu Jiu și Iași, ambele în 2026, mai e un singur loc în TOP 3.

Pe drumul de întors, mașina CUCilor a făcut câteva popasuri. Cu acest prilej, ne-am pus câteva întrebări și am luat unele decizii. Oare, pe vremea lui Ștefan cel Mare, cum mergeau umoriștii la festivaluri? Probabil, cavalerii cu calul și domnițele cu caleașca. Nici nu știu dacă aveau timp ca, în patru zile, să ajungă de la

Târgu Jiu la Iași. Cum și drumul cu mașina durează cam mult, am decis să cumpărăm un avion, din banii CUC-ului. Asta temporar, până se va definitiva teleportarea. [...]

LOGHIN MARIA, Roman

**SCÂRȚ –
UMOR**

Este știut că în mecanică, scârțâitul anunță o defecțiune sau o uzură timpurie. În cultură însă, manifestările din jurul Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Păstorel IĂȘI transpun acest zgomot deranjant într-o virtute literară, mai ales prin intermediul revistei „Scârț”, unde metafora scârțâitului încetează să mai fie un simplu defect; ea devine motorul principal al satirei și un corector al societății.

Festivalul de literatură umoristică „Scârț - Umor” s-a desfășurat la orele amiezii, sub cupola de sticlă a Palatului Braunstein din inima Iașiului, în data de 6 iunie a acestui an, 2026, și l-a avut pe Constantin Iurașcu - Tataia ca personaj al zâmbetului cu sens.

Am mers la acest festival pentru a-i vedea „live” pe unii dintre umoriștii de seamă ai contemporaneității și (de ce nu) pentru a culege zâmbete. Și nu am mers singură, ci împreună cu echipa de navetiști de la Roman, compusă de această dată din sora mea, Elena Sârghe, soțul meu, Gicu

Loghin, familia Irina Gabriela și Dan Prisăcaru.

Ca de fiecare dată în ședințele de cenacul, și la festivalul acesta s-a demonstrat că atât timp cât se mai produc replici spirituale, scârțâitul este un semn vital de sănătate intelectuală.

Oferindu-ne bună dispoziție, el, festivalul, ne-a amintit că mașinăria umanității, deși imperfectă, este capabilă de autoreglare prin forța curățitoare a râsului inteligent.

Umoriștii dețin condeie fermecate - un fel de corectoare. Așa zice revista „Scârț”, tot așa am văzut și în cele două volume deosebit de interesante lansate cu prilejul acestui festival: „Simeze” - semnat Vasile Vajoga și „Șapca lui Bâlici” - semnat Daniel Bratu, domniile lor fiind cei doi „grei” ai Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Păstorel IASI.

Și la această ediție a festivalului am râs... cu sens... ascultându-i pe laureați, la festivitatea de premiere a concurenților.

... și am zâmbit... tot cu sens... privind exponatele cunoscutului grafician Marian Avramescu ori fotografiile Laurei Lungescu.

Cântecele de „inimă-n vers” din recitalul folk-istului Cezar Popescu au avut menirea de a încânta auditoriul; asemenea și cele oferite de tânăra artistă de muzică populară, Petronela Pînzariu. Un fel de cireasă de pe tort a fost spectacolul de caricatură comentată, al cunoscutului caricaturist Costel Pătrășcan, spectacol intitulat „Să râdem cu ștaif!”.

Cu mare, mare ștaif a fost întâlnirea cu umoriștii. Nemărginită prețuire, tuturor!

M-am întors acasă cu gândul că societatea noastră, deși este un fel de mașinărie nu chiar perfectă, este încă vie și capabilă de autoreglare (... cu umorul la braț).

Iubesc faptul că spiritul românesc refuză să fie anesteziat...

ADRIAN JUNGHINĂ, București

EU ȘI XI JINPING

Vă mulțumim pentru ospitalitatea, căldura și organizarea impecabilă de la Iași. A fost unul dintre acele evenimente la care vii pentru umor și pleci cu amintiri foarte frumoase (apropo, este primul eveniment la care particip). Privind astăzi imaginile cu primirea făcută lui Xi Jinping în Coreea de Nord am ajuns la o concluzie liniștitoare că la ediția viitoare avem toate șansele să beneficiem și noi de un protocol asemănător.

Sunt convins că, dacă li s-ar da ocazia, Daniel și Sanda ar reuși să organizeze un festival atât de bine încât până și Kim Jong-un ar cere sfaturi despre cum se creează o atmosferă atât de caldă și prietenoasă. (*Marmacistul*)

DAVID VALENTIN, Orăștie

CAPITALE DE UMOR

În mod sigur, capitala umorului nu mai este la București. Mi-au confirmat acest lucru ultimele două festivaluri de umor la care am participat, cel de la Târgu

Jiu, care s-a desfășurat la Râncă, și cel de la Iași, de la care tocmai m-am întors.

Cum despre cel gorjenesc am vorbit, vreau să îmi expun câteva impresii despre cel de la Iași.

Organizat de Asociația Umoriștilor Al.O. Teodoreanu, cu efortul unor entuziaști, Daniel Bratu, Sanda Nicucie, Daria Dumescu, Vasile Vajoga, Oleg și Lili Spînu, acest festival a fost unul de înaltă ținută, desfășurat la Palatul Braunstein, în fața unei săli arhipline.

Au fost prezentări de carte, „Șapca lui Bâlici” de Daniel Bratu și „Simeze” de Vasile Vajoga, recitaluri de muzică Daniel Bratu, Cezar Popescu și Cristi Amarandei și, normal, poezii umoristice și epigrame recitate de premianții festivalului Scârț-Umor și invitații prezenți.

Finalul a fost apoteotic, cu montajul de caricaturi comentate ale lui Costel Pătrășcan, savurate de întreaga sală.

Am fost cazați la Motelul Bucium, unde am beneficiat de servicii ireproșabile și mese pantagruelice, dar capac la toate a fost seara de neuitat de la reședința lui Oleg Spînu, care împreună cu soția și cele două fiice ala sale au fost încă o dată niște gazde mai mult decât perfecte.

Mâncăruri alese, vinuri și licori de pe ambele maluri ale Prutului au curs din belșug dezlegând mințile și vocile invitaților care s-au duelat fără ură, dar cu umor ascuțit până aproape de miezul nopții, pe fundalul cântecelor lui Daniel Bratu, Cristi Amarandei, Daniela Agache și Petronela Prisăcaru.

Acesta a fost doar un cuvânt de mulțumire fără pretenție de cronică amănunțită, pentru organizatorii unui festival memorabil, care ridică mult ștacheta pentru viitoarele manifestări.

Felicitări meritate!

CAMELIA ARDELEAN, Deva

LA
SUPERLATIV

M-am întors de la Iași cu o mare bucurie și cu sentimentul că am participat la unul dintre cele mai frumoase evenimente culturale dedicate umorului din România. Am avut onoarea de a obține Premiul al III-lea la secțiunea „Poezie umoristică”, distincție care pentru care sunt profund recunoscătoare.

Deocamdată vă împărtășesc doar [...] o concluzie sinceră: Festivalul „SCÂRȚ-UMOR” a fost la superlativ din toate punctele de vedere - primire, organizare, program artistic, atmosferă, cazare, masă și, mai presus de toate, calitatea oamenilor care l-au făcut posibil. Un eveniment care ridică ștacheta foarte sus și care va fi greu de egalat.

Toată aprecierea și mulțumirile mele se îndreaptă către Daniel Bratu, Sanda Nicucie și întreaga echipă de organizare, care a reușit să transforme aceste zile într-o experiență memorabilă, asemenea unui vis frumos din care parcă nu ai mai fi vrut să te trezești.

Chapeau bas!

Sara, pe deal, buciul scârție-agale,
Sanda și Dan umplu de zor la sarmale,
Vinul de soi roșu așteaptă-n pahare,
Vin musafiri, vin musafiri, setea din nou e mai mare.

Daria,-n șorț, până la brâu suflecată,
Umple un tort cu cremă de ciocolată,
Iar al ei soț are în mână o freză,
Se va pili, ne va pili, din sticlă și din proteză.

Oleg cel Spîn frige de zor la grătare,
Fumul de mici molcom se pierde în zare,
Noi așteptăm, cerem muștar, cerem chili
Și salivăm, și salivăm, când o vedem și pe Lili.

Epigramiști dau iar cu toții năvală,
Că, de pe drum, scârțâie burta cea goală,
Escaladând și ce-a de-a șaptea colină,
Speră cu toți, speră cu toți, masa să geamă e plină!

Când vom scăpa de oboseală și foame,
Vom recita, să ne distrăm, epigrame,
Că, pe la Iași, vinul se bea cu ulciorul,
Să închinăm, să închinăm, să ne trăiască umorul!

**parodie „făurită” de Silvia HORGA, Camelia ARDELEAN și Valentin DAVID, la Festivalul SCÂRȚ – UMOR și cântată la cina festivă din data de 6 iunie 2026 (n.r.)*

Legendă:

Sanda și Dan - Sanda Nicucie și Daniel Bratu

Daria-n șorț - Daria Dumescu

...al ei soț - Vasile Vajoga

Oleg cel Spîn - Oleg Spînu

Lili - Lili Spînu, soția lui Oleg

Epigramiști - mulți, câtă frunză și iarbă (50 - 60)

**Mulțumiri tuturor celor care au
răspuns chemării noastre și au fost
prezenți la FESTIVAL. Ei au adăugat
din plin strălucirea lor acestui
eveniment minunat! Adio, SCÂRȚ –
UMOR 6! Să ne vedem cu bine la
SCÂRȚ - UMOR (202)7!**

ÎN LOC DE EPILOG

Să faci un festival nu e jucărie. Mai ales în cazul în care instituțiile statului nu te ajută, în ciuda proiectelor încercate cândva. Când trebuie să cauți banii necesari și în piatră seacă. Când trebuie să asiguri premiarea, cazarea, masa, transportul, pentru câteva zeci de invitați. Când trebuie să cauți o locație potrivită pentru Ședința festivă și să te zbați să nu lipsească momente artistice de mulțumit orice exigență. Când fiecare secvență de festival suferă modificări diverse, incluzând tot soiul de probleme. Când ți-ai dori nu să intri în competiție cu alte festivaluri, ci doar ca nimeni să nu fie nemulțumit.

Și mai e ceva. Jurizarea, veșnica problemă. Nimeni nu ne-a crezut. Nimeni nu crede. Sau aproape nimeni. De ce? Atât de mult să fie toți supuși ideii, pe care eu am bănuț-o singulară, a fostului „reactor șef” (Dumnezeu să-l ierte!), că nimeni nu-i cinsti în țara asta? Atât de mari să fie orgoliile, încât dacă nu te numeri printre laureați, să nu poți accepta că ai fost jurizat corect, că poate sunt alte lucrări, ale colegilor tăi, mai bune decât ale tale? Atât de mult să-i disprețuiești pe toți ceilalți? Atât de departe să mergă, în multe minți, similitudinea cu modul lor de jurizare?

Greșeala e omenească, subiectivismul poate fi mai mult decât atât. Iar asta ar fi subminat întreaga construcție a festivalului, ar fi însemnat pur și simplu să ne batem joc de toată munca noastră. Pentru că sunt sigur că aș fi jurizat altfel, dacă aș fi știut cine e în spatele motto-urilor, influențat fiind, fără să vreau, de simpatii și antipatii. Tocmai de aceea, conceptul de incognito trebuie păstrat și a fost păstrat, total, cel puțin din punctul meu de vedere. Aș băga mâna în foc și pentru ceilalți doi jurați, unul dintre ei selectat (în mod fericit) de mine, în urma deciziei neașteptate a unui alt jurat, de a se retrage. De ce s-a retras, aici intervine povestea de-nceput a celor scrise - din cele declarate, n-a mai putut rezista avalanșei de intervenții declanșate de unii dintre participanți. L-am înțeles. Și eu aș fi făcut la fel, poate. Dar n-a fost cazul.

Daniel Bratu

COSTIN ENACHE - realizator VATRA LUMINOASĂ, Radio România Actualități

RAHAN

Rep: - Bonjour!

Rahan: - Bonjour a tous!

Rep: - De unde știți că vă adresați unei mulțimi?

Rahan: - Păi din România așa a venit mereu admirația. La grămadă. Și în valuri. Nimeni nu m-a luat vreodată individual la sentiment...

Rep: - Să încerc eu, ce ziceți?

Rahan: - Încercați...

Rep: - Rahan și mai cum?

Rahan: - Fiul lui Crao!

Rep: - Cine era Crao?

Rahan: - Nici eu nu știu. Nu prea s-a vorbit niciodată despre el, a fost mai mult pomenit... Cică nu era nici măcar tatăl meu natural!

Rep: - Așa e, știam asta. Deci Rahan... Crao?

Rahan: - Să zicem. Orișicât, în franceză sună mai bine decât în românește...

Rep: - Și românește de unde știți?

Rahan: - Așa cum românii au bunghit franceza în anii 80 datorită mie, și eu să știți că am prins româna pe aceeași filieră! Cu revista...

Rep: - Adică cum?

Rahan: - Eram eu ce-i drept numai desene, dar surd și orb nicidecum! Îi știu pe toți cei care au deschis-o. Cum se uitau ei la mine, așa mă uitam și eu la ei! N-am uitat nicio privire, nicio remarcă, nicio... lacrimă! Până și Dan Spătaru a lăcrimat odată când am lăsat-o cu ochii-n soare pe una cu niște picioare de zeiță constănțeană!

Rep: - Cum, zeiță constănțeană?!

Rahan: - Primele amoruri nu se uită niciodată. Dan Spătaru era de la Aliman...

Rep: - De unde știți?

Rahan: - Vorbea odată la telefon cu revista-n brațe și am tras cu urechea, că eram închis într-o peșteră din gura unui leu de piatră și n-aveam de lucru... Îi zicea cuiva că el n-a uitat de unde-a plecat...

Rep: - Dar dumneavoastră de unde ați pornit... în aventură?

Rahan: - De pe Muntele Albastru... Până la momentul ăla nu-mi amintesc nimic. Am apărut așa, brusc! Ca Iisus la 33 de ani! Cred că de fapt cam asta e și vârsta mea! Asta ar fi... ideea, cred!

Rep: - Urma să vă întreb ce vârstă aveți...

Rahan: - Nu mă mai întrebați...

Rep: - Să vă întreb altceva.

Rahan: - Întrebați...

Rep: - Care e cea mai mare personalitate românească pe care ați privit-o drept în ochi?

Rahan: - Drept în ochi... Maria Tănase poate?

Rep: - Nu se poate. Păi când a apărut revista... Maria Tănase era demult pe lumea cealaltă!

Rahan: - Păi și?

Rep: - A, se citește și acolo?

Rahan: - Nu. Din păcate mai mult la poze se uită cu toții...

Rep: - Să reformulez atunci. Din lumea mea... ce mare personalitate ați privit în ochi?

Rahan: - Cred că pe Pleșu l-am privit mai demult. Sau pe Liiceanu. Nu știu, că mereu îi încurc...

Rep: - Dar de atașat, v-ați atașat de vreun cititor?

Rahan: - Nu prea. Că cititori erau foarte foarte puțini și dincoace. Toată lumea se uita numai la desene. Chiar și Pleșu. Sau Liiceanu... Dar mi-ar fi plăcut să mă atașez de Mădălina Manole!

Rep: - Și ce v-a reținut?

Rahan: - Nu m-a reținut nimic, doar că n-am văzut-o cu ochii mei (albaștri) niciodată. Numai am auzit despre ea. Dar vă dați seama cum ar fi fost? Eu „Păr de foc”, ea „Fata cu părul de foc”?! E drept că eu nu sunt viu (n-am fost deloc), iar între timp nu mai e nici ea, dar cred că ne-am fi... atașat împreună dacă am fi avut ocazia!

Rep: - Mădălina Manole și Rahan! Titlu de prima pagină...

Rahan: - Da, iar în poză eu în chiloți și ea cu paiete...

Rep: - Așa v-ați imaginat?

Rahan: - Cam așa, da...

Rep: - Rahan! Domnule... Nu știu cum să vă spun...

Rahan: - Rahan e bine...

Rep: - Rahan, care e cea mai mare dorință a ta?

Rahan: - Cea mai mare dorință a mea? Să trec din carte în realitate! Am auzit că genul de justițiar absolut e la mare căutare! Și am niște clienți cărora le-aș face puțin felul...

Rep: - Cum ar fi?

Rahan: - Să nu ne ambalăm. Și fără nume! Dacă cine știe prin ce minune vă treziți cu mine pe cap? Păi n-ar fugi ca potârnichele care-ncotro?

Rep: - Cine?

Rahan: - Hai, că nu ține! Nu mă las tras nici de limbă, nici de păr! N-oi ști eu carte, dar e de presupus că aș face față și ca cetățean, diplomat, om politic...

Rep: - Atunci, în încheiere, un mesaj pentru... popor?

Rahan: - Rahaaaaaa!

Rep: - Să fie într-un ceas bun...

EPIGRAMA CA-N RECLAME

MOLDOVENII ZILELOR NOASTRE

Au tot descălecat, puhoi,
În Vest și fac în tot cătunu',
Republica Moldova Unu,
Republica Moldova Doi...

Petru Ioan Gârda

DORINȚĂ

Doamnelor, că-s prețioase,
Le-aș servi, mergând la pont,
Doar cuvinte mari, frumoase,
Însă soața-mi... ține cont.

George Eftimie

RITUAL

Pe un pat din stațiune,
Tânărul jandarm îndură,
C-a fost prima misiune
Și-a luat o piatră-n gură.

Stelică Romaniuc

AI CARTE...!

Consider cartea o cetate,
Ce trebuie să o dobori,
Dar astăzi, însă, din păcate,
Nu prea mai sunt... cuceritori!

Liviu Kaiter

1 IUNIE - LA MULȚI ANI, COPII!

Să fiu copil mi-e iarăși dor,
Dar dacă anii mă vor ține,
Cu siguranță, vremea vine
Să dau din nou în mintea lor.

Grigore Cotul

VALORI PĂRINTEȘTI

Copiii să-și educe - știe
Din primii ani ai tinereții,
Căci tatăl are școala vieții,
Ce-a învățat-o-n pușcărie!

Ion Micuț

UNII ELEVI, AZI

Azi, copiii-a țării fală,
Îmbrăcați modern, cu scufă,
Vin, ca florile, la școală,
Iar, spre casă, pleacă... tufă!

Janet Nică

FOTBALISTICĂ

Jocul tău e avântat,
Fără-a fi motiv de ceartă,
Căci respecti doar sfatul dat:
Ai, n-ai mingea, tragi la poartă!

Tony Andreescu

PREA TÂRZIU!

Iubitei mele,-amantă-ntre amante,
De ziua ei, în Mai, i-am dăruit
Un colier cu zece diamante!
Cireșe, deocamdată, nu-mi permit!

Laurențiu Ghiță

ȘI TOT AȘA

În sicriu, ca într-un cort,
Fă-mă Doamne cum îți scriu:
- Într-o zi să nu fiu mort
Iar în alta viu să fiu.

Axente Iuga

GHINIONISTUL

L-au luat toți dracii,
Stând la Coadă vacii
Și-acum soarbe dumnealui,
Ceai de Coadă calului!

Mihai Vasile

CIREAȘA DE PE TORT

La gătit, ca și în sport,
Important e rezultatul:
Pui cireașa, moț, pe tort,
Ca să nu se vadă blatul!

Laurențiu Ghiță

UNDE-I LEGE NU-I TOCMEALĂ?

Aleșii, fără de rușine,
Lucrând la legi ca niște lei,
Le tot „tocmesc”, să fie bine;
Să fie bine pentru ei!

Petru Ioan Gârda

VIAȚĂ DE BEIZADEA

Să aibă el un plus de sănătate,
Că poluarea-n țară e deplină,
Înspiră aer din străinătate
Îmbogățit... c-un pic de cocaină!

George Eftimie

IUBIRE SCHIMBĂTOARE

La-nceput era chimie
Între ei, dar de o vreme
Pare-a fi geometrie
Cu figuri și cu probleme.

Stelică Romaniuc

AMINTIRI

Era drăguță și atrăgătoare
Și-am cucerit-o ca pe o cetate
Cu tact, cu strategie și răbdare
Și-acum sunt liber... în captivitate!

Liviu Kaiter

FATALITATE

Pe om îl caută norocul,
Și-ntr-un final, când îl găsește,
Chiar nu contează ziua, locul...
Îl prinde și-l nenorocește.

Grigore Cotul

COLEGII DE LA SCÂRȚ

Toți cu iie și ițari,
Îi iubesc, deoarece,
Zice lumea că-s scârțari,
Dar nu-s cine știe ce...

Gogu Pannduru

DE POVESTE

Ca faptă demnă de povești,
Aici, la noi, pe plai de daci,
Copil, te chinui să vorbești,
Iar, ca adult, înveți... să taci!

Janet Nică

GOGU DE LA HOHOTE

Gogu-acesta e de-un fel
Cum găseai la CeAPe -
HOHOTEște ca un miel
Făr' să știe și de ce...

Daniel Bratu

HOHOTE PE TRANSALPINA

FESTIVALUL NAȚIONAL DE UMOR ȘI GRAFICĂ SATIRICĂ „HOHOTE”, ediția a X-a, 29 - 31 mai 2026

DRAGI PRIETENI

Tocmai s-a încheiat Festivalul de Literatură Umoristică „Scârț - Umor” de la Iași, despre care eu susțin că a fost un succes, dar îi las pe confracții mei, umoriști din țară care au fost prezenți, să-și dea cu părerea. Astăzi, eu vreau să vă vorbesc, adevărat, cu o oarecare întârziere, (justificată, zic eu) despre Festivalul Național de Grafică Satirică și Umor „Hohote la Masa Tăcerii”-Tg. Jiu, care a avut loc în perioada 29-31 mai 2026, în Stațiunea Turistică Râncă Ski. Cum domnul Janet Nică face afirmația că „lung e drumul Gorjului, dar mai lung al Iașului”, eu aş putea spune că de la Iași la Tg.Jiu, cu adevărat, „drumu-i drum și calea-i cale”, nu glumă și vă spun și de ce.

Aceeași Toyotă, cuminte și ascultătoare, în zorii zilei de vineri 29 mai, a pornit din dulcele târg al Îeșilor și s-a lăsat purtată de motorul care torcea, când liniștit, când neliniștit, într-o călătorie spre un univers ludic al bucuriei, unde umorul devine rege la el acasă și unde timpul, zăpăcit de prezența atâtor umoriști, rămâne pe loc. În drum spre Râncă, raiul a coborât pe pământ, printre norii ce alunecau alene, sub diverse forme, undeva între real și ireal, punându-ne imaginația la încercare. De o parte și de alta a drumului, verdele crud, verdele smaraldului scos din inima pământului, îmbrățișa flacăra macilor, acel rubin care arde pe interior, precum o inimă ce pulsează pasional, dar care într-un final se va stinge.

Toyota își vede de drum. Înaintăm kilometru cu kilometru, localitate după localitate, iar trandafirii de pe margini, mesageri ai frumuseții până la lacrimi, i-am perceput ca pe niște vitralii ce primesc lumina sfântă. Am denumit acest drum „Drumul Trandafirilor”, un dar oferit nouă de niște oameni minunați, care știu să se bucure și să se îngrijească de toate frumusețile dăruite de Dumnezeu pe pământ, într-un sfîntirea locului. Dar să nu mai bat câmpii. Străbatem munții pe un drum de serpentine, ca într-o poveste cu miros de brad și flori de salcâm. O lume a contrastelor. Bradul și salcâmul s-au înfrățit acolo unde noi respirăm deasupra lumii. Noi, adică un grup de umoriști (Daniel Bratu, Sanda Nicucie, Daria Dumescu, Ioan Toderascu, Vasile Vajoga), suflete vibrând la orice nuanță a universului. În timp ce unii dintre noi au ațipit, Daniel, de data aceasta poetul-șofer, nu doar conduce, ci aleargă după metafore sau cântă cu o voce lină, mângâietoare. Are grijă să nu trezească pe nimeni, dar trezește totul în sine.

Ajungem la Râncă Ski, unde cad primele picături dintr-o ploaie efemeră. Cu o privire caldă, prietenească și cu brațele deschise pentru o îmbrățișare, suntem întâmpinați de sufletul acestui festival,

mai bine zis de jumătatea sufletului și o să vă spun de ce, domnul Mihai Lungescu, președinte al Cenaclului „Hohote” din Tg. Jiu, redactorul șef al revistei „Hohote” și unul din „cei mai iubiți dintre pământeni”. Cealaltă jumătate este Laura Lungescu, soția pricepută-n toate, dar și „mândră-n toate cele”, care alături de Horia Lungescu, fiul, un tânăr arhitect care vede lumea cu alți ochi, s-au ocupat în prima zi de secțiunea grafică a festivalului. Ceea ce face Laura este de admirat și apreciat. Cu energie, dar mai ales cu pricepere, cu sprijinul unui mare și apreciat caricaturist, Marian Avramescu, peste tot caută copii talentați la desen și, cum se spune, din piatră seacă, scoate viitori caricaturiști, inoculându-le acest microb de care nu vor mai scăpa toată viața. A reușit să aducă la Tg. Jiu un grup de caricaturiști de top, a organizat, împreună cu Horia, un atelier de creație, expoziții, ale ei, cu fotografii artistice, ale caricaturiștilor, s-au acordat premii. Bravo Laurei și lui Marian Avramescu!

Să revin la pensiunea unde am fost primiți cu pâine și sare, dar și cu o țuică binevenită de către domnul Grig Dobreanu și de doamna Dobreanu, domnul fiind înveșmântat într-un costum autentic, popular, purtând pe umeri povestea neamului oltenesc. Seara de vineri a fost seara reîntâlnirii. Umoriști, caricaturiști, artiști, personalități locale și din țară. Este de apreciat prezența domnului profesor Adrian Cioroianu, un prieten drag și respectat al umoriștilor, însuși domnia sa un creator de epigramă, prezența lui Costin Enache, un cunoscut și îndrăgit realizator de emisiuni la postul Radio România Actualități, cel care, cu o voce baritonă impecabilă și inconfundabilă, a prezentat gala laureaților. În aceeași seară, domnul Mihai Lungescu, neobosit organizator, ne-a răsfățat cu prezentarea unor valoroși artiști din zonă. Este vorba despre Nicoleta Lătărețu, strănepoata Mariei Lătărețu, instrumentiști foarte talentați și domnul prof. dr. Ștefan Popescu, cel care ne-a făcut o demonstrație de mare maestru în a cânta la instrumente de suflat, cu găuri.

Vremea a ținut cu noi și cu organizatorii. Ziua de sâmbătă, adică a doua zi de festival, a fost înțesată de evenimente.

În curtea pensiunii, focul trosnea sub ceaunele cu tocan, o mâncare specifică zonei, diverși artiști populari și-au etalat creațiile sau au făcut o serie de demonstrații, pentru a promova obiceiurile și tradițiile gorjenești, astfel încât acestea să nu se piardă în timp. Majoritatea celor prezenți a urcat până la capăt pârtia de ski, unde au avut alte surprize, de care nu vă pot relata, nefiind prezentă acolo, din motiv de abandonare (e vorba de urcatul pârtiei).

Sosește și momentul mult așteptat, gala laureaților: alocuțiuni, înmânare de premii câștigătorilor și nu numai (prin generozitatea sponsorilor principali, familia Lungescu și sora domnului Lungescu, distinsa doamnă Ioana Ogea), un maraton poetic și o tornadă de hohote, dar și un inedit concurs propus de organizatori. Caricaturiștii s-au întrecut în a crea epigrame, epigramiștii s-au întrecut în a crea desene caricaturale. Daniel, folkistul nostru, a cântat și încântat audiența, trezind, în sufletele tuturor, nostalgii, nostalgii. O intervenție de mare clasă a fost cea a lui Gabriel Țilvescu, un tânăr instrumentist care a evoluat la țambal și pe care destinul îl poartă spre culmea succesului. Îi mulțumim pentru frumosul oferit!

Seara s-a încheiat cu cina festivă și o discotecă specifică anilor '80, o întoarcere în timp și în amintire, pe care am trăit-o cu maximă intensitate. Pentru o parte dintre noi a urmat, în ziua de duminică, o întâlnire literaro-bachico-gastronomică, pe domeniul familiei Lungescu, domeniu de poveste, administrat de dl Mihai și soția sa, Laura, prin pricepere și multă, multă muncă. Felicitări, oameni dragi și vă mulțumim!

Mulțumim pentru tot ce a fost, pentru tot ce s-a întâmplat frumos la Râncea, tuturor celor implicați, în special organizatorilor principali, după cum am mai spus, domnului Mihai Lungescu, Laurei și lui Horia Lungescu, doamnei Ioana Ogea, domnului administrator al domeniului turistic Râncea Ski, membrilor Cenaclului Hohote, și celor ce au contribuit și susținut desfășurarea acestei măreațe a festivalului, o manifestare pe cînte pentru viața culturală din Tg. Jiu.

Felicitări maxime!

Cu considerație, **Daria Dumescu**

DE VINERI PÂNĂ LUNI (mic extras de hronică)

I - VINERI

Mulți kilometri s-au strâns sub puntea Toyotei și câmpuri de maci s-au tot dus înapoi și-nainte, pe sub pleoapele noastre căzând. Reunind energii, Ioan Toderașcu a dat din picioare, spre Râncă, la Stâna Costești, să ne-aștepte, cu pălăria sa ca un far luminând. L-am luat din mers, iar Vasile Vajoga l-a blagoslovit cu o epigramă ad-hoc, ca pentru poftă bună, pe care mi-o aduc aminte doar ca poantă, așa că n-o mai scriu (deocamdată). Ceață n-a fost ca înainte de Târgu Jiu, anul trecut, dar orișicât. Festivalul Național de Umor și Grafică satirică „Hohote” s-a apropiat de noi cu soare și clar de-albastru-infinit, pâna la Râncă Ski, resortul de bârne cu ștaif înfipte în munte și-n prelungirea părții, al lui Nicu Mitroiu, amfitrion alături de minunații făcători de minuni și festivaluri, Laura și Doru Mihai Lungescu. Întâmpinați, din nou, cu pâine și sare, ca acum o jumătate de an la Casa Brâncuș, de Grig Doboreanu în costum tradițional gorjean (cu aceeași sare, dar altă pâine). Ca o paranteză, maestrul Grig (Gogu Pannduru pentru prieteni) a fost greu de recunoscut în altă costumație, apoi. Ce-aș remarca, în prima zi, încerc să ascund, fără folos, acum:

- un grup de doamne în floare au plecat spre înălțimi, în căutarea ursului brun, dar s-au întors rapid, fără urs, cu pălăria lui Toderașcu, doar, la purtător;

- caricaturiștii s-au strâns toți în jurul lui Marian Avramescu, ca lângă un far călăuzitor, iar epigramiștii s-au răspândit care-ncotro;

- peisajul a fost mirific, incluzând aici o lună rotundă cât Casa Poporului, parcă pusă cu mâna în vârful părții de ski, de Costin Enache, mereu ravisant și de Laurențiu Bădicioiu, mai bărbos decât vă puteți imagina, de astă dată;

- Mirela Grigore a jucat în filmul „A fost sau n-a fost” și a plecat cu el la Râmnicu Sărat;

- Adrian Cioroianu s-a păstrat (ascultându-i pe maestrul cântecului popular gorjean, în frunte cu doctorul în fluierat Ștefan Popescu), pentru a doua seară, când a dansat mai dezlănțuit decât Django și s-a interpus fericit în calea DJ-ului antamat;

- Grigore Cotul este un aprig critic al performanțelor mele șoferești, apreciind că am parcat „din numai 16 mișcări”, la care eu am răspuns întrebând, doar: „Au fost 16?”;

- vinul lui Mihai Lungescu, unul cu etichetă de artă, a eliminat orice concurență și a înfrățit popoarele epigramiștilor și caricaturiștilor prezenți;
- David a slăbit foarte mult, devenind (ceva) mai mic decât Goliath;
- Ioan Toderașcu a stat, în sfârșit, în capul mesei și a văzut cât e de greu, bucatele și vinul fiind în centru, departe de el;
- voinicii veniți din alte zări, mai târziu, n-au plecat la culcare cei din urmă;
- tema primită pentru relativul concurs ad-hoc a pus pe gânduri invitații, mai ceva decât pe Năiță Lucean al lui Dinu Săraru - tema fiind „Rânca Ski”, epigramiștii ar fi trebuit să deseneze ceva, iar caricaturiștii să facă o epigramă (unii, precum David, și-au frecat palmele, de bucurie);
- în ciuda acestei idei năstrușnice, Laura și Mihai Lungescu sunt oameni de cursă lungă și de pus la rană, iar Ioana, sora lui Mihai, completează „echipajul” în mod fericit, de dus corabia umorului departe.

II - SÂMBĂȚĂ

De dimineață, am alergat spre culmea pârtiei de schi, după un Epure. Gheorghe Epure, primarul din Polovragi, cu trupa lui de artiști, urcați, ca-n reclamă, în Duster. După cum bine zicea un corifeu, am „zdrăngănit și eu chitara pe la festival”, în vârf și la bază, apoi, mai târziu.

Delectați de bucate alese, de-aceiași mirific vin roze cu buchet de căpșunică, de tocan-ul fără rival, ne-am dus ușor „parfumați” spre odihnă. Unii, mai harnici (ca Sanda, care a „pritocit” rapid un desen cu Todo și Cătă și un rondel de pus în ramă, mintenaș), alții, ca mine, puși pe treabă la spartul târgului, cu imaginea vârfului Păpușa în minte, precum cea a lui Decebal la Cazane, rămas deasupra zăpezii uriașe care ar fi acoperit Rânca Ski în urma unor ninsori diluviene, s-au descurcat și ei cum au putut. Par exemple *je*, am umplut pagina cu versuri, cu o anumită plecare din Scrisoarea a III-a.

ROTATIVA (*balada de la Rânca Ski*)

-Tu ești, Doru? - Da, fârtate! - Am rămas cât s-a putut
Și ne-a prins din urmă iarna, cu tot albul absolut.
Ne-a ascuns sub el troianul tot mai mult și noapte - zi,
După ce-am ajuns grămadă, sus, ca-n rai, la Rânca Ski,

După ce-am făcut și plajă, aruncând, de cald, mănuașă
Și-am privit, cu dor și jale, cum stă singură Păpușa.
N-am putut pleca degrabă și-am rămas, căscate guri,
De la tema ce-o primirăm, cum să-ți spui... Caricaturi!

Și de luni întregi încoace, noi ne-om duce-oleacă, dar
Ne-a proptit sub ea ninsoarea din infernul glaciuar.
- Nu fi trist așa, fârtate!, zise Doru-ncetișor,
Nu-i nimic, iar noi, ca bresle, avem mare viitor.

Caricaturiștii, astfel, vor simți mai nobil morbu`
De-l vor pune președinte pe distinsul George Corbu,
Iar epigramiștii, n fine, mai vioi vor „da” umoru`,
De-or avea ca președinte pe Marean Fermecătoru`*!

Și-uite-așa grăit-a Doru, la Cabana Rânca Ski
Și ninge pe-ntreaga țară și părea că nici n-am fi...

*Marian Avramescu, renumitul grafician (n.a.)

Vârful Păpușa, devenit vârf vulcanic, în viziunea mea de „caricaturist” (n.a.)

Cert e că, la Festivitate, deși n-am câștigat decât o brichetă magică, de consolare, în cadrul concursului ad-hoc, propunerile mele pentru președenția breslelor caricaturiştilor și epigramiştilor au stârnit chiote și ropote de aplauze.

Despre Festivitatea de premiere și laureați s-a tot scris, așa că n-aș insista. De remarcat, l-aș remarca, pe lângă organizatorii Laura, Horia și Doru Lungescu, ori Ioana Ogea, Costin Enache, Adrian Cioroianu și mulți alții, pe Gabriel Țilvescu, un talent plurivalent, virtuoz al țambalului și al actoriei, la o vârstă incredibil de fragedă.

La dansul pe muzica anilor 80, mi-am dat seama că „Și cail se împuşcă, nu-i așa” și am luat pauze dese, în favoarea bancurilor la foc automat ale lui Grigore Cotul, Costin Enache, Radu Păcurar și a „fumăritului” exterior, de unde se putea observa excelența în ale mișcării ritmice, în dreptul a o groază de „combatanți”, dintre care s-a evidențiat, așa cum spuneam, Excelența sa, Adrian Cioroianu, carele părea în mișcare și-n poza nocturnă, de final, a dansatorilor-eroi. Până târziu, adormiți fiind de legănatul melodios, ne-am întors în timp și pe partea cealaltă.

III - DUMINICĂ

În ultima zi a lunii mai, precum bobocii la lumină, am ieșit din dormitoare spre ploi și spre soare, - alternând, ca luminile rampei. Mulți au plecat și s-au pupat cu dorul regăsirii, la Iași, la Scârț - Umor. Alții, doritori de liniște și pace-n supliment, au fost cazați la Novaci, la lux și iarbă verde, cu minge de CM și protagoniști talentați, de gen Cristi - Yamal, Adela - Mbappe și Sanda - Haaland.

De ospătat, ne-au ospătat și găzduit, din plin, aceiași nepuizabili Laura și Doru Lungescu. De remarcat, a fost de remarcat, iarăși, Adrian Cioroianu, cel care a reușit să fie și în mijlocul epigramiştilor prezenți, și la o emisiune televizată, în direct, în același timp. Tot de remarcat ar fi și frumusețea și buna organizare a „domeniului Lungescu”, de invidiat, dar și de compătimit - câtă muncă (și ingeniozitate)!

Târziu, după miezul de noapte, Laura și-a dovedit abilitățile șoferești, ocolind un arici aflat în plină șosea, apoi ne-a debarcat în poarta pensiunii. În poarta casei, Doru o aștepta, fredonând „Nu-i lumină nicări...” (cred că uitase să achite factura la curent), relaxat, în sfârșit.

IV - LUNI

De ziua Copilului, am hălăduit pe autostrăzile patriei, am dat motorină Toyotei și am beut cafea cu lapte, noi, cei cu somnul puțin, printre care și cucii de frunte Ionuț Daniel Țucă și Drept Știutorul de bancuri Dan Norea, am cumpărat cireșe și căpșuni cât roata carului din drum, l-am lăsat pe Todo la Vatră, pe Daria Dumescu și pe Vasile Vajoga pe strada Zugravi, iar noi am dat iama-n Holboca destiși, dar cu grijile-aproape... Mulțumim, Laura și Doru Lungescu! La revedere HOHOTE, Rânca, Novaci și Albeni! Bine-ai venit, SCÂRȚ - UMOR!

Daniel Bratu

(în imagine, Sanda și „Bratu cu chitara”, la Albeni, domeniul Lungescu - foto Ioan Toderașcu)

NICĂ JANET

EFECTE ADVERSE

Cred c-au dat cu nucleara
Și-i pe dos, de-acuma, țara,
Căci dulăul, spun pe șleau,
Latră-ntruna: Miau! Miau! Miau!

Prea cuminte-a fost tot anul,
Respectând al casei hram,
Dar a-nnebunit motanul,
Miaună cu Ham! Ham! Ham!

Am un greier roșu-gri
Ce, chircit precum covrigu',
Nu mai cântă Cri-Cri-Cri,
Ci aiurea: Cucurigu!

Un rățoi, iubind o rață,
Îmbrăcat pompos, în frac,
Dintre flori, de dimineață,
Îi dădu un Mac-mac-mac.

Chiar în parlament, un tip
De vorbire începu,
Căci se-aude cip-cirip
Și, tot timpul, Mu! Mu! Mu!

ALEXANDRU HANGANU

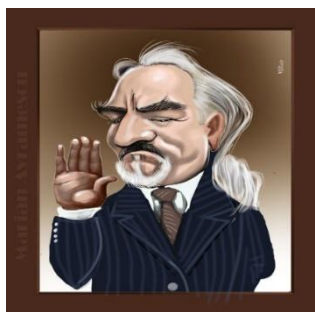
PAHARUL CU MIMOZE

Plăpânde arcușuri pe corzi dănțuiesc,
Ducându-mă-n vise-n alcovul în care,
Pe muzica mea, mirosind încă-a floare
De tine și-a tot ce-am iubit și iubesc,

E-n juru-ne puful răcorii din zori
Și vâlul de rouă mimând diamante,
Ce-aduc, de prin crâng, în ninsori de acante,
Stârnitele iele-mbrăcate-n flori.

Ni-i luna de masca de înger trădată,
Să pară un leagăn de lux sideral,
Dincolo de cerul zâmbind amoral,
Spre tine... spre mine... spre noi de-altădată

...Și visul se duce, dansează-ntre roze
Pe ringul din vechiul pahar cu mimoze...

ADRIAN JUNGHINĂ, București

ÎNTRE UN STUDIU ȘI ALTUL

În ultimii ani am ajuns să citesc studii medicale cu aceeași emoție cu care citeam horoscopul în liceu. Știu că nu e chiar bătut în cuie, dar parcă tot îmi influențează ziua. De exemplu cafeaua. Țin minte perfect un articol serios care explica cu grafice și citate din specialiști că două-trei cafele pe zi reduc riscul de boli cardiovasculare și îmbunătățesc funcțiile cognitive și hepatice. Am luat decizia matură ca începând cu a doua zi să beau zilnic cafea, conștiincios și nu oricum: dimineța, la prânz, eventual și una „mică” după-amiaza pentru concentrare. După câteva luni, alt studiu: consumul regulat de cafea poate crește nivelul de anxietate și afectează calitatea somnului. Nu era un blog obscur, era exact genul de articol care citează universități respectabile și oameni în halate albe. M-am uitat la ceașca din mână cu un ușor sentiment de trădare. Nu m-am lăsat, dar am început să o beau cu suspiciune.

Cu vinul a fost și mai interesant. Ani la rând s-a vorbit despre celebrul „pahar cu vin roșu”, bun pentru inimă. Inclusiv medicii spuneau asta, nu doar prietenii la masă. Era aproape un gest responsabil: nu bei pentru plăcere, bei pentru efectul curativ. Apoi treptat au apărut studii mai noi, care spuneau că, de fapt, consumul de alcool nu este sigur și ar fi bine să fie exclus definitiv. Beneficiile erau mai nuanțate decât păreau. Nu am renunțat la un pahar cu vin, dar nu mai pot spune că îl beau „pentru sănătate”, fără să zâmbesc puțin.

Nici mâncarea nu oferă mai multă liniște. Ouăle au trecut, în decurs de câțiva ani, de la „pericol pentru colesterol” la „sursă excelentă de nutrienți”. Lactatele au fost când indispensabile, când de evitat. Carnea roșie apare într-un studiu ca factor de risc, în altul ca parte normală a unei diete echilibrate, în funcție de context, cantitate și stil de viață.

Și nu e vorba că, intenționat, cineva greșește. Doar că fiecare studiu analizează o bucată din realitate: un anumit grup de oameni, într-un anumit interval de timp, în anumite condiții. Între timp noi, cititorii, încercăm să transformăm acele concluzii în reguli generale pentru viața de zi cu zi.

Am observat că am început să iau decizii în valuri, fără să-mi dau seama. O perioadă evitam ceva, apoi reveneam, apoi iar evitam. Nu pentru că eram indecis, ci pentru că informația se schimba constant, iar eu încercam să țin pasul.

La un moment dat, mi-am dat seama că problema nu e cafeaua, nici vinul, nici ouăle, ci așteptarea că va exista o listă clară și definitivă, care va spune exact ce e bine și ce e rău și care să fie valabilă pentru toată lumea, pentru toată viața. În realitate, lucrurile par simple, dar și complicate în același timp. Contează de fapt cantitatea, contextul, echilibrul și, poate cel mai important, consecvența, nu ce faci într-o zi după ce citești un studiu, ci ce faci în mod obișnuit pe termen lung.

Studiile continuă să apară și, probabil, vor continua să se contrazică, cel puțin la nivel de titlu. Între timp viața reală merge înainte, cu alegeri imperfecte, dar asumate... și, poate surprinzător, asta pare să fie cea mai sănătoasă abordare dintre toate.

ANICA ANDREI - FRASCHINI

MARELE LUI ÎNGER PĂZITOR (episodul al XIV - lea)

M-am culcat, dar nu puteam să dorm. Era miezul nopții, cand am coborât să încui ușa de la intrare.

Întâmplarea face că noi nu avem decât o cheie. Sabinul a rătăcit-o pe a lui, probabil zace printr-un buzunar, o geantă sau un sertar, el nu caută, eu, cu atât mai puțin. Când plec la nepoți, îl întreb dacă are treabă în oraș până mă întorc. De obicei, n-are. Mai merge la cumpărături seara, după ce vin eu acasă. Dacă e musai să se ducă undeva, îi las cheia și-i spun să-i dea drumul în cutia poștală, că e la mine cheia de la aceasta.

Așadar, am încuiat, dar mă gândeam: „Dacă bate la ușă încet, ca să nu mă sperii, iar eu nu mă trezesc? Dacă bate mai tare și mă sperii?” Nu puteam nicicum să adorm... Am coborât din nou și am descuiat. Totuși, nu-mi place deloc să dorm cu ușa casei neasigurată. Așa că am coborât pentru a treia oară și am încuiat. Era deja ora 2... Mesajul meu tot nu ajunsese. Sabinul avea telefonul închis. N-am cum să vă povestesc filmele care-mi năvăleau pe rând, în creier. Nu e loc. N-am dormit nici măcar o secundă. M-am foit și răsfoit.

Pe la 2h30, aud bătând ușor la ușă. Ce drăguț! Nu voia să mă sperie... L-am recunoscut după finețea sunetului redat de termopan. Am coborât cu fericirea la braț. Am deschis repede și larg, Sabinul meu stătea drept, în cadrul ușii, cu un carton de pizza ridicat la înaintare. Pe când îl îmbrățișam ca după o despărțire de trei ani, l-am întrebat ce se întâmplase. Mi-a răspuns senin: „Am venit pe jos.” Am rămas interzisă. Să vii pe jos din centrul orașului până în Miroslava, e cale unduită de vreo 10 km. N-aș fi făcut niciodată așa ceva! Și i se terminase bateria de la telefon, de câte filmări făcuse la Galerii. Mă uitam la el ca la o arătare, nu-mi venea să cred că bătuse atâta drum... pe jos...

Mi-a spus că, după despărțirea de amic, s-a mai dus pe la Palas, apoi a întrebat un taximetrist „How much, Balciu?” și a primit ca răspuns „200 cash”. N-avea cash, nu s-ar fi dus la un bancomat, dar nici n-ar fi plătit atâta. Așa că a luat-o frumos, la pas, până în Podu Roș, pe pasarela și bulevardul Nicolina, apoi la dreapta, pe la biserica catolică și tot la deal... Aplicația Bolt o am doar eu pe telefon, pentru că doar eu o folosesc sau mai mergem împreună cu taxi, dar dumnealui, de regulă, ia Duster-ul.

N-a mai întâlnit niciun taxi. Pe drum, nici țipenie. Mi-a zis că s-a oprit la o stație de carburant și a cumpărat o apă mică. Ce altceva să-i ceară vânzătorului? Nici nu știa pe de rost numărul meu de telefon... M-am gândit atunci la grupurile de petrecăreți sau tineri pe care i-am văzut adesea înghiontindu-se și hohotind pe trotuare... Să întâlnească un bătrânel singur-singurel poate ar fi fost prilej de mare distracție pentru astfel de găști...

Tot vorbind cu Sabinul, am deschis cutia de pizza și el s-a mirat extrem că tot conținutul era tuflit, făcut armonică, într-o parte a cutiei. M-am prăpădit de râs, gândindu-mă cum ar fi vrut el ca, timp de 3 ore și jumătate, cât durase drumul, să țină perfect orizontal cutia, pentru a păstra intactă forma din interior...

Culmea, n-a avut febră musculară. El, Sabinul, care nu merge pe jos nici 200 metri, putea să aibă, nu? Dar a parcurs încetișor tot traseul, în pantofii noi, care nu i-au făcut bășici, în costumul „haligant”, la o temperatură de vreo 12 grade... Sabinul meu era în formă și avea șapcă.

Acuma, mă întreb și eu, pur retoric, nu altcumva: oare acel amic, dacă nu era cu mașina, nu ar fi putut să-i comande un taxi și să-l trimită acasă, în siguranță? Iar dacă avea mașina pe undeva, de ce nu l-a condus? A lăsat singur în oraș, aproape de miezul nopții, un cetățean străin, octogenar... Din nou, am avut dovada că al meu Sabin este permanent însoțit de Marele lui Înger păzitor!

SON GRAND ANGE GARDIEN

Je me suis couchée, mais je n'arrivais pas à dormir. Il était minuit quand je suis descendue pour fermer la porte d'entrée à clé.

Il se trouve que nous n'avons qu'une seule clé. Le Sabin a égaré la sienne, elle traîne probablement dans une poche, un sac ou un tiroir, il ne la cherche pas, moi encore moins. De toute façon, le Sabin ne s'en fait pas pour ça. Et moi, quand je pars chez mes petits-enfants, je lui demande s'il a quelque chose à faire en ville avant mon retour. S'il doit absolument sortir, je lui laisse la clé et je lui dis de la glisser dans la boîte aux lettres, car j'ai la petite clé de celle-ci. J'ai donc fermé à clé, mais je me disais : « Et s'il frappe doucement à la porte pour ne pas m'effrayer, et que je ne me réveille pas ? Et s'il frappe plus fort et que ça me fait peur ? » Je n'arrivais pas à m'endormir... Je suis redescendue et j'ai déverrouillé. Comme je n'aime vraiment pas dormir avec la porte d'entrée non verrouillée, je suis redescendue une troisième fois et j'ai verrouillé la porte. Il était déjà 2 heures... Mon message n'était toujours pas arrivé. Le téléphone du Sabin était éteint. Il n'y a pas assez de place pour vous raconter toutes les pensées qui me traversaient l'esprit. Je n'ai pas fermé un œil.

Vers 2 h 30, j'entends frapper doucement à la porte. Comme c'était mignon ! Il ne voulait pas me faire peur... Je l'ai reconnu à la délicatesse du bruit. Je suis descendue, le cœur léger. J'ai ouvert la porte rapidement et en grand : mon Sabin se tenait droit dans l'embrasure, avec une boîte de pizza tendue vers moi. Alors que je l'embrassais comme après trois ans de séparation, je lui ai demandé ce qui s'était passé. Il m'a répondu sereinement : « Je suis venu à pied. » Je suis restée bouche bée. Venir à pied du centre-ville jusqu'à Miroslava, ça veut dire environ 10 km. Je n'aurais jamais fait une chose pareille ! Et la batterie de son téléphone était à plat, à force d'avoir filmé aux Galeries. Je n'arrivais pas à croire qu'il avait parcouru tout ce chemin... à pied... Il m'a raconté qu'après avoir quitté l'ami, il était passé à Palas, puis avait demandé à un chauffeur de taxi « How much, Balciu ? » et la réponse a été « 200 cash ». Il n'avait pas d'argent liquide, il n'aurait pas voulu aller au distributeur, mais il n'aurait pas non plus payé une telle somme. Il a donc pris son mal en patience et a marché jusqu'à Podu Roș, en passant par la passerelle et le boulevard Nicolina, puis à droite, près de l'église catholique, et toujours en montée... Je suis la seule à avoir l'application Bolt sur mon téléphone, car je suis la seule à l'utiliser ou alors on prend un taxi ensemble, mais lui, en général, il prend la Duster.

Il n'a plus croisé de taxi. Sur la route, pas âme qui vive. Il m'a dit qu'il s'était arrêté dans une station carburant pour acheter une bouteille d'eau. Qu'aurait-il pu demander d'autre au vendeur ? Il ne connaissait même pas mon numéro de téléphone par cœur... J'ai alors pensé aux groupes de fêtards ou de jeunes que j'ai souvent vus se bousculer et hurler de rire sur les trottoirs... Rencontrer un petit vieux tout seul aurait peut-être été une occasion de s'amuser comme des fous, pour ce genre de bandes...

Tout en discutant avec mon Sabin, j'ai ouvert le carton de pizza et il a été extrêmement surpris de voir que tout le contenu était entassé, en accordéon, d'un seul côté. J'ai éclaté de rire en imaginant qu'il aurait voulu, pendant les trois heures et demie, garder la boîte parfaitement à l'horizontale, pour préserver la forme de son contenu...

Le comble c'est qu'il n'a pas eu de courbatures. Lui, le Sabin qui ne marche même pas 200 mètres, aurait pu en avoir, non ? Mais il a parcouru tranquillement tout le trajet, dans ses chaussures neuves qui ne lui ont pas donné d'ampoules, dans son costume « chic », par une température d'environ 12 degrés... Mon Sabin était en forme et portait une casquette.

Maintenant, je me pose la question, purement rhétorique, rien d'autre : cet „ami”, s'il n'était pas en voiture, n'aurait-il pas pu lui commander un taxi et le renvoyer chez lui, en toute sécurité ? Et s'il avait sa voiture quelque part, pourquoi ne l'a-t-il pas raccompagné ? Il a laissé seul en ville, vers minuit, un citoyen étranger, octogénaire. ... Une fois de plus, j'ai eu la preuve que mon Sabin est en permanence accompagné de son Grand Ange gardien !

CONCURSURI PE VAL

FESTIVALUL NAȚIONAL DE LITERATURĂ UMORISTICĂ „DACUL VESEL” ORĂȘTIE Ediția III-a 18-20.09.2026 REGULAMENT

Tema ediției: **Părinții noștri - Decebal și Traian**

SECȚIUNI

A) Epigramă Temele: 1. Părinții noștri-Decebal și Traian - trei epigrame 2. Temă liberă - trei epigrame 3. Madrigal despre Orăștie

B) Parodie după poezia Pierirea Dacilor - George Coșbuc

Fragmente:

Prea se-ntinde veselia
Tot cu praznic și desfrâu!
Veți tăia cu toții via,
Și veți duce toți la rău
Vinu-n sticle ori în vase
Să-l vărsați pe apă tot:
Cel ascuns de voi prin case
Cu putere am să-l scot.
Așa vreau. Așa veți face
Ca-i tai capul cui nu-i place!

Fost-a jale-n tot regatul
Și la munte, și la șes;
Plânse-orașul, vai, și satul,
Cârciumarii mai ales.
Și vărsat-au lacrimi dese

Popii și poeții lor,
Cele două tagme-alese
Cari la orișice popor
Sunt apostoli ai mulțimii,
Deci la vin de-a pururi primii.

N-au fost însă lucruri bune
Ce-acest rege-a făptuit,
Căci istoria ne spune
Cum că dacii au pierit:
Ori de dor de băutură,
Ori de caznă-n ciuda lor,
- Deci luați învățătură,
Regilor, în viitor:
Dac-aveau ce soarbe dacii,
Poate și-azi trăiau, săracii

C) Volum de epigrame

Vor participa la jurizare volume de umor apărute după 01.09.2025, exclus antologii.

La toate secțiunile se vor acorda următoarele premii în cuantum de: Premiul I: 500 lei; Premiul II: 400 lei; Premiul III: 300 lei; Mențiunea I: 200 lei; Mențiunea II: 200 lei; Mențiunea III: 200 lei. Sponsorii pot acorda și premii speciale, în condițiile prezentului regulament. Fișa de înscriere, lucrările, CV-ul și fotografia se vor trimite până la data de **20.08. 2026** (data poștei) la una dintre adresele de mai jos:

- adresa de e-mail : daculvesel2025@gmail.com

- adresa poștală: Biblioteca Municipală „Sebastian Bornemisa” Orăștie, Piața Victoriei, nr. 1, cod 335700, Mun. Orăștie, jud. Hunedoara, cu mențiunea - Concurs de epigrame „Dacul Vesel” Orăștie.

Lucrările vor fi redactate cu font „Arial”, cu culoarea neagră, pe o coloană, cu dimensiunea fontului 14.

Relații suplimentare se pot obține de la:

Valentin David

Telefon: 0752-546900

E-mail: valentindavid57@gmail.com

Veronica-Luminița Munteanu

Telefon: 0740029502

E-mail: biblioteca_orastie@yahoo.com

..... iunie 2026

**Clubul Umoriștilor
„Ion Ionescu Quintus” Ploiești**

**Universitatea
Petrol-Gaze din Ploiești**

REGULAMENT

Cu ocazia împlinirii a **45 de ani** de la înființarea **Clubului Umoriștilor „Ion Ionescu Quintus” din Ploiești**, organizăm împreună cu *Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești* cea de-a **XIII-a** ediție a concursului de epigrame **„Întoarce ca la Ploiești”**, în perioada 11-13 septembrie, propunând următoarele teme:

1. Petrol și gaze - două epigrame;

2. Curat-murdar - două epigrame.

Cuvintele din teme trebuie să se regăsească obligatoriu în conținutul catrenelor. Epigramele trebuie să fie originale, nepublicate, să nu fi fost trimise la alte concursuri, să respecte prozodia și să nu aibă conținut licențios.

Lucrările vor fi trimise numai electronic pe adresa epigrameploiesti@gmail.com, în sistem motto și atașat fișierul cu același motto în care se vor găsi datele de identificare ale autorului: **nume, număr de telefon, adresă, adresă e-mail**, până cel târziu la **24 august 2026**.

În cadrul concursului de epigrame „Întoarce ca la Ploiești” prahovenii nu vor putea participa. În urma finalizării jurizării, atât premianții cât și invitații vor fi anunțați din timp.

Pentru relații suplimentare, tel. 0726757475 – Florina Dinescu.

Organizatorii

BASARABIA - DRAGOSTEA MEA

AMICUL POLITICIAN

Amicul X când m-a trădat,
Cu ușurință l-am iertat,
Căci nu e pentru prima oară,
Iar el trădează pentru țară!...

CATREN SĂRAC

Trăi-vom după bunul plac
Și nu va fi apocalipsa,
De va muri un om sărac
Și-i vor simți bogații lipsa...

POETUL LA VÂRSTA A TREIA

Poet bătrân, te duci la fete
Cu focu-n suflet, pe-ndelete
Și-ajuns la ele, vorba ceea,
Vezi că-ți lipsește doar... scânteia.

UNUI BĂRBAT CHEL

Te plângi că ți-a căzut tot părul,
Dar află care-i adevărul:
Cât vor amicii să-ți mai toarne,
În loc, îți pune soața coarne.

SINCERITATE

Nu beau, doar scriu mereu și meditez,
Ca sănătatea mea să mi-o păstrez,
Dar când mă uit la alții cum cinstesc,
De sete, -ncep să mă îmbolnăvesc...

Gheorghe Bălci

CRIZA VÂRSTEI ȘI CRIZA ECONOMICĂ

Chiar dacă în priviri se lasă ceața
Și parcă-mi vine ultima suflare,
Sper să rezist; mai ieftină e viața
Decât un cont modest de-nmormântare.

OPERAȚIE REUȘITĂ

Chirurgu-l operă cu mare miză
Pe demnitarul de la primărie
Și iată,-n fine, că l-a scos din criză;
Perfect arată... la autopsie!

RĂZBOIUL DUREAZĂ O NOAPTE

Beția cât a fost în toi,
Ziceai că lumea e-n război,
Dar se făcu o bună pace
În zori, la ciorba de potroace!

CUCERITOARE LA MARE

În fața divei nu rezști,
Cu nurii ei te bagă-n boală:
Pe litoral - și la nudiști! -
E domnișoara cea mai goală!

MĂRTURISIREA UNEI NEVESTE

Iubitul meu, un munte de bărbat,
Umblând la mândre tinerele, hoțul,
S-a aciuat la una din alt sat,
Și am rămas ca proasta... doar cu soțul!

Ion Diviza

„CIREAȘA PE CORT” – selecțiuni

ANUNȚ

În urma jurizării materialelor trimise la concursul organizat de revista SCÂRȚ pentru luna iunie 2026, având tema „CIREAȘA PE CORT”, juriul a stabilit următorii câștigători:

➤ Secțiunea epigramă - Premiul I (ex aequo): Mirela Grigore, Laurențiu Ghiță, George Eftimie, Nae Bunduri, Tony Andreescu, George Ceaușu, C-tin Bidulescu;

➤ Secțiunea poezie - Premiul I (ex aequo): Mirela Grigore, Janet Nică, George Eftimie, Valentin David.

Conform celor precizate în regulamentul concursului, câștigătorii premiului I vor primi, gratuit, câte o revistă „Scârț”, seria nouă, nr. 33/167, iar creațiile dumnealor vor fi publicate, în mare parte, în acest număr sau în următoarele numere ale revistei. Selecțiuni din concurs:

PERSPECTIVE

Când s-a lăsat politica pe spate
Lăsând în urmă dărele adânci
De thriller suprapus pe libertate,
S-a pus haștag la pampersii de țânci.

Se profetea de-o vreme pe centură
De noi progrese ce vor fi să vie,
De-o formă nouă de nomenclatură
Și ne-am trezit c-un fel de pungășie,

Cu inși neterminați, veniți cu graba,
De unde nu se știe, din ce port
Și cu parade gay, dansând lambada,
Că ei sunt azi cireașa de pe tort.

E-o nebunie-n marile orașe,
Cei tineri vor o nouă perspectivă,
Deși nu au instincte ucigașe
Tot pregătesc bomboane de colivă.

George Eftimie

PREȚ EXORBITANT LA CIREȘE

La nuntă, la țară, la cort, în livadă,
Închină chefliei cei veseli paharul,
Sperând o cireașă din pom să le cadă,
S-o pună în plic, să se scoată cu darul!

Laurențiu Ghiță

Teorie cu aplicații periculoase

Tema asta, cert, va scrie,
Cu mult haz, o teorie:
O „cireașa de pe cort”
Ne-a băgat în unghiul mort!

Mirela Grigore

BIJUTERII DE MAI

Avea iubita în urechi cercei,
Cireșe roșii cu sclipiri corai,
Stăteam pe-o bancă-n parc, în luna mai,
Iar eu, cam pofticios, tânjeam la ei.

Ea mă privea, ca pe un hoț de cai,
La spate ascundea un retevei,
Căci bănuia că-n țeastă am idei
Ce izvorau din Iad și nu din Rai.

Deodată, ca lovit fatal de streche,
Am atacat-o cum ataci un fort
Și i-am mușcat, chiar lângă o ureche,

Cireașa procurată cu efort,
Urmând o ceartă fără de pereche...
Ca niște romi, la ușa unui cort!

David Valentin

SĂRĂCIE, DE ZIUA TA

Din problemele ingrate
Care dau profund regret,
E să iei un tort în rate
Și cireașa... pe caiet.

Nae Bunduri

TRUFANDALE

Acea cireașă de pe cort
Servește sigur ca reclamă,
Căci fructele sunt din import,
Dar când vezi prețu-,njuri de mamă.

Tony Andreescu

CONCEDIU LA CORT

În liniștea din vârf de munte,
Sub cerul nopții de cleștar,
Un cort își reazemă pe frunte
Lumina lunii, ca un har.

Cu toții stăm la iarbă verde
Concediul ăsta-i unicat,
Căci sub un cort, deși n-ați crede,
De tot ce-i rău m-am vindecat.

Eram un tip cu simț la vorbă,
Aveam opinii de moment,
Nevasta nu-mi sufla în ciorbă
Și-aici tac mâlc, n-am argument.

Deși mă simt ca-ntr-un asediu,
Mă port... de parcă-aș fi un mort,
C-a mers și soacră-mea-n concediu
Și-a fost cireșa... de pe cort!

Mirela Grigore

ÎNDEMN

Pe-așa o vreme, chiar de nu-i suport,
Vă-ndemn și eu, vă place, nu vă place,
Lăsați-le cireșa de pe tort,
Că doar așa... se războiesc în pace.

George Eftimie

ADAPTARE

Citeam recent, în presă, un raport
Că, la cât costă poama buclucașă,
Azi, nu mai pui cireșa, moț, pe tort,
Ci încropești un tort sub o cireășă!

Laurențiu Ghiță

UN TORT, LA ZIUA MEA

Tortu-a suferit trucajul
Căci de ziua mea, poznașă,
M-am ales cu ambalajul
Și codița de cireășă.

Nae Bunduri

O SCUMPETE DE CIREAȘĂ

O cireășă, mică stea,
Cumpărai din piață
Și, să gust, mereu, din ea,
Am s-o fac... dulceață.

Zău, mă bucur ca un țânc
Plin de poezie!
E mai bine s-o mănânc,
Sau s-o fac... rachie?

Brusc, mă bate gândul bun,
Semn că mintea mișcă:
Nu-i mai bine să o pun
Pe un tort cu frișcă?

Parcă-i lacrimă de mac,
Dulce, minunată!
Doamne, ce ar fi s-o fac,
Totuși... cireșată?

Dar, instinctul titirez
Îmi strivi elanu
Și mă-ndeamnă s-o păstrez
Să o am... la anu'!

Janet Nică

VACANȚĂ LA MARE

Cu criza asta, în concediu,
Eu am găsit cumva remediu;
Însă cireșa de pe tort
A fost că ne-am cazat... la cort!

Mirela Grigore

ÎN PIAȚĂ, PRIMELE CIREȘE

- De cinci lei cireșe, zic.
- Nu putem să o tăiem.
Ori întreagă, ori nimic,
E tot ce negociem.

C-tin Bidulescu

N.R. - Tema de concurs pentru luna **iulie 2026** este:
„**VRAJĂ LA PLAJĂ...**” (poezie umoristică - două
poezii, epigramă - trei epigrame, grafică satirică -
un desen); Termen: **15.07.2026**

1. Iubiți cititori, aș intitula episodul de luna aceasta al „Poștei” noastre, „Și of, și ah, sau un zâmbet la... derută!” Și iată de ce. Am primit un plic expediat de un oarecare domn Jănel (ortografiat Genel) Hațmațuchi, din Târgu Neamț. Acesta, „kelnăr”- grafia îi aparține - la vestita locantă „Casa Arcașului”, ne scrie: „Am găsit la masa unde stătuse mai înainte domnul Laurențiu, (care, întrebăm noi: Bădicioiu, Topală, Vajoga sau Ghiță?) o revistă „Scârț”, abandonată. Noi zicem că, în cazul acesta nici nu mai contează care Laurențiu a abandonat revista. Dar, dom’ „kelnăr” Genel continuă: Am citit integrale (sic!) în revistă și mi-au plăcut la nebunie. Am mai căutat integrale pe la chioșcuri și am cumpărat o droaie, dar, ca dreacu’ era altcevașilea. (Din nou, precizăm că am reprodus aidoma din scrisoarea din care cităm) „Dar eu, zice autorul scrisorii, am scris „integrame ” - aici confuzia nu ține numai de apropierea fonetică a celor două noțiuni, ci, credem noi, și de abundența de reviste cu adevărate integrale expuse agresiv la chioșcurile de difuzare a presei - pe care vi le trimit să le publicați”. Ei, acum e-acum! Iată ce ne-a trimis stimatul corespondent Hațmațuchi, sub numele de „integrame”, ambele fără titlu:

Frunzuliță iasomie,
Tare-aș vrea să beau răchie,
Dar nevasta nu mă lasă,
Că-i înjur pe toți din casă,
Și atunci, mai mare mila,
Eu beau apă CA CĂmila!

Franzeluță cu pastramă,
Mai trimit o integramă
Dar, precum se vede treaba,
Cred că o trimit degeaba,
Că-n revista de la Iași
Nu-i loc pentru iepurași.

Accentuarea cu majuscule ne aparține.

Aici, domnule Jănel, ați pus punctul pe. igrec! Nu-i loc pentru iepurași, că iepurașii au fugit de frica ursului! Cum, care urs? Cel pe care îl plimbați printre... „integrame”! Dar acum, gata cu ironiile! Desigur, pentru că ați oferit pretextul și materialul acestei rubrici, realizatorul acesteia vă mulțumește. Eu, cel puțin, am zâmbit, ba chiar am râs citind cele de mai sus. Nu ca la un act de umor autentic, ci ca la acelea la care unii au pretenția că ar fi ceva de capul lor. De aceea cred că se justifică aici și subtitlul acestui episod al rubricii de față, „Și ah, și of!”. Iubiți cititori, atunci când trimiteți producțiile domniilor voastre la revistă, trebuie să fiți trecuți prin școala pe care aceasta o constituie prin structura și menirea ei. Sau să consultați internetul, ori să citiți multă, multă epigramă autentică. Sunt destule cărți la acest profil. Și abia atunci nu veți mai trimite nici strigături, nici... „integrame”, nici „cimilituri”, la care să zâmbim, așa... „de chestie”. Noi vă așteptăm cu drag, iar celor talentați, revista le va pune la dispoziție spațiul său tipografic. Pe curând! Al dv., ca de obicei, P OSTASU, adică V.Vajoga.

2. Mulți, iubiți și stimați cititori, n-aș fi intervenit dacă un fost aniversat al revistei noastre, specialist în amfibrah, nu mi-ar fi semnalat publicarea, în niște foi nescrise (o veche revistă online despre care n-aș putea să vorbesc decât de bine), a unui articol conceput de un ins celebru prin ieșirile sale în decor, în care suntem nominalizați a fi o „revistă de familie”. Nu putem decât să aplaudăm această caracterizare, onorantă, în condițiile în care este evident că aparținem marii familii a umoriștilor români, spre deosebire de autorul articolului, un soi de mic paria, care de-acum nu mai are nicio șansă de creștere, nici măcar în ochii noștri.

Cu mult respect și aleasă considerațiune,
Mess(i)-Agerul, alias Daniel Bratu.

**ALEXANDRU OSVALD
TEODOREANU
Păstorel**

RIPOSTĂ AMICULUI G. TOPÎRCEANU

Prin urmare, mă provocă
La duel de pene?
Vrei cu mine să te joci?
Bine, Topîrcene!

Nu ți-am căutat pricină,
Asta știi prea bine.
Deci, când nu am nicio vină
Ce te legi de mine?

Ce te ții de mine pas cu
Pas de-alaltă seară?
Au voiești să-mi faci ocară
Ca lui Giorgie Pascu?

M-ai găsit la doamna Șvarț
Sau la altă puică?
Te-am făcut la table marț`?
M-am legat de Duică?

Te întreb, de ce să-ți placă
Să mă pui la scrimă?
Te-am luat eu în tăbarcă?
Ți-am furat vreo rimă?

Statu-ți-am în cale ție,
Fostu-ți-am povară?
M-ai văzut în fapt de seară,
Tu, pe Sărărie?

Poate nu-ți tihnește somnul...
Nu mai poți dormi?
Te-ai făcut amic cu domnul
Victor Iamandi*?

Dacă nu, care-i folosul
Să m-ataci în lume?
Ție-ți arde-acum de glume?
Faci pe caraghiosul?

Fie, dar ascute-ți verva,
De găsești cu cale.
Mie, martor mi-e Minerva, -
Sclavul dumitale.

IZOLARE

De mult, localul este vid,
Doar la o masă, Victor I*.
Ședea de două nopți și-o zi,
Plângând ruptura de partid.

Se tânguia cu jalnic glas
Și bea pocal după pocal:
- Din tot partidul liberal,
Cine-a rămas? Ce-a mai rămas?

Un chelner i-a răspuns: - Cucoane,
Rămân, de când sunt eu aici:
Cinci sticle mari
Și zece mici,
Treizeci de țuici
Și trei sifoane...

*Victor Iamandi, om politic liberal, bun prieten al
lui Păstorel în perioada interbelică

RONDEL DE RÂNCA SKI

Ieri, Todo a plecat cu Cătălina
În vârf de munte, cine știe unde,
Picior de om n-a mai putut pătrunde
Să facă poze,-n fine, care-i vina?

Eu pe cuvânt dacă-aș putea răspunde -
Și nici măcar nu-i Muntele Găina -
Pe vârf de munte, cine știe unde,
Ieri, Todo a plecat cu Cătălina.

Și-acum, în loc să vă-nfruptați din cina,
Din vinul lui Mihai, pus la ibric,
Stați toți și ascultați cum vă explic
Că nu s-a întâmplat nimic-nimic,

Când Todo a plecat cu Cătălina.

Sanda Nicucie

BRATU CU CHITARA

A-nceput la festival să-mi placă:
Hrană, vin și-alăturea țigara,
Atmosferă minunată, dacă
Nu ți-o strică... Bratu cu chitara.

La Vișeu, - aprilie, cam rece-,
De la prânz și până de cu seara,
Mocănița n-a putut să plece:
Sta pe șine... Bratu cu chitara.

În Buzău nu-i rost să umbli creanga,
Vin la Oscar, - știți istorioara -,
Șefii mari, și-odată zanga-zanga,
Sub catedră... Bratu cu chitara.

La Brăila, am privit orașul,
Emotivi, cu fețele ca ceara;
O luase razna vaporeașul,
Sta la cârmă... Bratu cu chitara.

Sau la Râmnic, ce obrăznicie!
Când ne-a dus Mirela, profesoara,
Să vedem o veche pușcărie,
În celulă... Bratu cu chitara.

La clujeni, povestea bate bancu',
Au tocmit, dar n-a venit fanfara,
Că, pe soclu, îi făcea lui Iancu,
O cântare... Bratu cu chitara.

Și la Iași, o spun cu voce tare,
Oleg Spînu frânt de muncă, seara,
Și-ar fi dat rinichiul din dotare,
Să nu cânte... Bratu cu chitara.

Aș porni un festival acasă,
Doar al meu, - o să-mi asum povara -,
Cu Bosquito, Vama, nici că-mi pasă,
Dar nu-l vreau... pe Bratu cu chitara.

Voi ruga soția să m-ajute,
- E de-o vreme intermediara -,
Să invite zeci sau poate sute,
Însă nu... pe Bratu cu chitara.

„Dragul meu, colegii te respectă,
Vor veni aici, din toată țara
Și, s-avem o muzică selectă,
L-am chemat... pe Bratu cu chitara!”

Doru Mihai Lungescu

